

I. DISPOSICIONS GENERALS

CAP DE L'ESTAT

20049 *Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni.*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

PREÀMBUL

I

L'important creixement econòmic en la nostra societat des de mitjan segle passat ha estat associat a un notable augment del consum energètic, consubstancial a la millora del nivell de vida de la ciutadania. No obstant això, este increment, i especialment el fet d'estar basat en un model energètic fortament centrat en l'ús de combustibles fòssils, provoca problemes ambientals i econòmics que poden acabar frenant el desenrotllament i afectar el benestar de la humanitat. Entre estos impactes, destaquen especialment els que es deriven de l'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, principalment el CO₂, que causen el canvi climàtic.

És per això que, d'una banda, s'ha de limitar en la mesura que siga possible la demanda, promovent l'eficiència energètica i, d'una altra, perseguir una oferta energètica que assegure un desenrotllament econòmic sostenible. En este marc d'actuació, les energies renovables juguen un paper essencial tant per a la seguretat de l'abastiment com per a la protecció del clima. No obstant això, la reducció de les emissions de CO₂ exigix actuacions decidides en molts fronts i el desenrotllament i la implantació de noves tecnologies, especialment en l'àmbit energètic.

D'acord amb informes del Panell Intergovernamental per al Canvi Climàtic de Nacions Unides, en el context de la reducció global de les emissions de CO₂, un 50% d'ací a 2050, és necessari reduir entre un 25% i un 40% les emissions en el món desenrotllat d'ací a 2020, i entre un 80% i un 95% d'ací a 2050. Així mateix, la ciència ens indica que esta reducció és tècnicament factible, i que els beneficis que reportarà compensaran àmpliament els costos.

Entre les opcions per a aconseguir estos objectius, es troba la captura i l'emmagatzemament geològic de carboni (CAC) com una tecnologia de transició que contribuirà a mitigar el canvi climàtic. La captura i l'emmagatzemament de carboni consistix a captar el diòxid de carboni (CO₂) emés per les instal·lacions industrials, transportar-lo a un emplaçament d'emmagatzemament i, finalment, injectar-lo i confinar-lo en una formació geològica subterrània adequada perquè siga emmagatzemat permanentment.

El desenrotllament d'esta tecnologia i la inversió en esta per part de les indústries i empreses requereix definir un marc tècnic, econòmic i jurídic que garantisca el seu desplegament de manera segura per al medi ambient. Este marc regulador s'ha abordat en la Unió Europea per mitjà de l'aprovació de la «Directiva 2009/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 23 d'abril de 2009, relativa a l'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni i per la qual es modifiquen la Directiva 85/337/CEE del Consell, les directives 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE i el Reglament (CE) núm. 1013/2006». L'esmentada directiva s'inscriu en el denominat paquet d'energia i canvi climàtic, amb el qual els països de la UE compliran el compromís assumit pels caps d'estat i de govern, al març de 2007, de reduir les emissions de gasos d'efecte d'hivernacle en un 20% respecte a l'any base, l'any 2020.

Cal apuntar que, d'acord amb els estudis efectuats amb vista a avaluar l'impacte de la directiva, aplicar esta tecnologia podria arribar a evitar en 2030, emissions que representen aproximadament el 15% de les reduccions exigides en l'àmbit de la Unió Europea.

Esta llei té com a objecte incorporar a l'ordenament intern espanyol les disposicions que conté la directiva citada, adaptar-les a la realitat industrial, geològica i energètica del nostre país, i establir una base jurídica per a l'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni, en condicions segures per al medi ambient, per a contribuir a la lluita contra el canvi climàtic.

La llei es limita a regular l'activitat d'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni, i només conté previsions puntuals en relació amb la captura i el transport. En relació amb la captura, les instal·lacions dedicades a esta activitat se sotmeten a la normativa sobre control integrat de la contaminació, per la qual cosa necessitaran obtindre la corresponent autorització ambiental integrada, i quedaran subjectes també a la normativa sobre avaluació d'impacte ambiental. De la mateixa manera, pel que fa al transport, s'inclou que les xarxes de transport per canonada han de sotmetre's a declaració d'impacte ambiental. A estos efectes, les disposicions finals de la llei introduïxen modificacions en la normativa d'avaluació d'impacte ambiental i de control integrat de la contaminació. D'altra banda, les úniques referències a les xarxes de transport en l'articulat, en el capítol IV, tenen per únic objecte garantir-hi l'accés (i, en última instància, als llocs d'emmagatzemament) en condicions transparents i no discriminatòries. Si és necessari introduir una regulació específica per a estes xarxes de transport de CO₂, ha de fer-se a través d'altres normes. En este sentit, i exclusivament per a xarxes auxiliars vinculades al funcionament d'un lloc concret d'emmagatzemament, es preveu que puguen introduir-se determinats condicionants per mitjà de normes reglamentàries.

Per a tindre una visió completa del règim aplicable a la captura i l'emmagatzemament geològic de carboni, cal tindre en compte la inclusió, no sols dels llocs d'emmagatzemament sinó també de les xarxes de transport i de les instal·lacions de captura, en el règim de comerç de drets d'emissió, de manera que en cas de fugues en qualsevol punt del procés hi haurà obligació d'entregar tants drets d'emissió com tones de CO₂ s'hagen emés a l'atmosfera. La incorporació d'estes instal·lacions al règim de comerç de drets d'emissió es du a terme per mitjà d'una modificació de la Llei 1/2005, de 9 de març, que ho regula, al marge d'esta llei.

II

El capítol I conté les disposicions generals del règim d'emmagatzemament geològic de carboni. S'ha decidit abordar la transposició a través d'un projecte de llei «ad hoc», en compte de reformar altres normes del nostre ordenament, com la Llei de Mines, a causa de les singulars característiques de la CAC. Més que en l'aprofitament d'un recurs geològic, l'interés se centra ací a contribuir a la mitigació del canvi climàtic per mitjà d'una tècnica nova que exigix un règim jurídic propi, orientat fonamentalment a garantir la seguretat per al medi ambient i les persones. L'objectiu de l'emmagatzemament és el seu confinament permanent, en condicions segures, a fi de reduir emissions de CO₂ a l'atmosfera. La llei s'aplicarà en les estructures subterrànies a Espanya, incloent-hi el seu mar territorial, la seua zona econòmica exclusiva i la seua plataforma continental, i es prohibirà de manera expressa l'emmagatzemament en la columna d'aigua. En particular, la disposició adicional tercera inclou algunes especificitats per a l'emmagatzemament en el subsòl marí. L'article 5 estableix les competències que corresponen a cada Administració, i s'atribuïx al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, entre altres, atorgar els permisos d'investigació la superfície afectada dels quals comprega el territori de més d'una comunitat autònoma o el subsòl marí i atorgar i revocar les concessions d'emmagatzemament. Al seu torn, els òrgans competents de les comunitats autònomes seran responsables, entre altres qüestions, d'atorgar els permisos d'investigació en el seu territori, d'establir un sistema d'inspeccions en els llocs d'emmagatzemament, de realitzar el seguiment i establir les mesures correctores oportunes i d'aprovar el pla de seguiment. Finalment, correspon al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, entre altres, l'aprovació del pla definitiu de gestió posterior al

tancament i proposar al Consell de Ministres la transferència de responsabilitat sobre els llocs d'emmagatzemament tancats.

Es tracta així mateix la possible concurrència de drets sobre una mateixa àrea, i es designa el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç o l'òrgan competent de la comunitat autònoma, si és el cas, i segons la distribució competencial prevista, com a responsables per a resoldre les incidències que puguen suscitar-se.

El capítol II regula els permisos d'investigació i la concessió d'emmagatzemament. L'obtenció d'un permís d'investigació serà obligatòria en aquells supòsits en els quals es pretenga realitzar una exploració a fi de determinar la capacitat d'emmagatzemament o la idoneïtat d'un lloc determinat. Els permisos d'investigació són atorgats per l'òrgan competent de la comunitat autònoma o pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en determinats casos, i estaran obligats a resoldre les sol·licituds en el termini màxim d'un any. Estos permisos conferiran el dret exclusiu d'investigar en una àrea delimitada. Es preveu la possibilitat d'arbitrar un procediment de concurrència competitiva per a atorgar els permisos d'investigació als sol·licitants que presenten els millors projectes.

La concessió d'emmagatzemament conferix al seu titular el dret exclusiu a emmagatzemar CO₂ en el lloc d'emmagatzemament, i el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç és l'encarregat d'atorgar estes concessions. Només es podrà emmagatzemar CO₂ en aquelles formacions geològiques considerades idònies, la qual cosa es determinarà a través d'una caracterització i una avaluació del complex d'emmagatzemament potencial i de les formacions geològiques circumdants, de conformitat amb els criteris especificats en l'annex I de la llei. Es regula, com a part de la sol·licitud de concessió d'emmagatzemament, una garantia financera que ha de respondre del compliment de les obligacions derivades de la concessió, així com de les obligacions derivades de la inclusió dels llocs d'emmagatzemament en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

S'arregla, així mateix, el contingut de les concessions, que ha d'incloure un pla de seguiment dels llocs d'emmagatzemament, i el procediment de revisió i revocació d'estes.

El capítol III aborda el funcionament dels llocs d'emmagatzemament i el seu tancament, així com les obligacions que se'n deriven. S'establixen una sèrie d'obligacions d'informació i un sistema d'inspeccions a fi de garantir la seguretat dels emplaçaments. Així mateix, s'arreglen les mesures que han d'adoptar-se en cas d'irregularitats significatives o fugues. Els òrgans competents, de conformitat amb el que preveu la llei, han de realitzar estes inspeccions i exigir, o adoptar si és el cas, les mesures correctores necessàries.

Cal recordar, així mateix, que al marge d'altres conseqüències que puguen derivar-se de possibles fugues, els titulars han d'entregar drets d'emissió per a respondre de les emissions que estes fugues suposen d'acord amb Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

L'article 23 estableix les obligacions relatives al tancament i al període posterior al tancament, i delimita aquelles àrees sobre les quals el titular de l'emplaçament continua sent responsable fins a la transferència de responsabilitat a l'Estat, qüestió que s'aborda en profunditat en l'article següent. A este respecte cal destacar que, només quan es demostre que el CO₂ emmagatzemat es troba completament i permanentment confinat, i una vegada hagen transcorregut vint anys des del tancament del lloc d'emmagatzemament, se'n transferirà la responsabilitat del titular a l'Administració General de l'Estat.

Es preveu, finalment, la creació d'un fons de seguiment de llocs d'emmagatzemament de diòxid de carboni, que té com a objectiu principal cobrir els costos de seguiment després de la transferència de responsabilitat i que es dotarà amb càrrec a les aportacions dels titulars dels llocs d'emmagatzemament.

El capítol IV regula l'accés de tercers a la xarxa de transport i als llocs d'emmagatzemament, que ha de ser transparent i no discriminatori, i estableix els criteris bàsics per a garantir este accés. Així mateix, inclou la resolució de possibles conflictes, tant nacionals com transfronterers.

El capítol V recull la creació d'un registre de concessions d'emmagatzemament i d'un altre de llocs d'emmagatzemament tancats i dels complexos d'emmagatzemament circumdants. Així mateix, estableix la posada a disposició del públic de la informació relacionada amb l'emmagatzemament geològic de CO₂ de conformitat amb la normativa aplicable.

El capítol VI estableix el règim sancionador. La llei distingix entre infraccions molt greus, greus i lleus, i identifica distintes conductes típiques relacionades amb l'incompliment de les obligacions imposades per la llei, així com les corresponents sancions, que poden arribar als 5 milions d'euros.

La disposició addicional primera estableix l'obligació de tindre en compte les concessions d'emmagatzemament de CO₂ en els corresponents instruments d'ordenació del territori, d'ordenació urbanística o de planificació d'infraestructures viàries, segons corresponga. La disposició addicional segona estableix les obligacions per a les instal·lacions de combustió amb una potencia igual o superior a 300 megawatts, a les quals es concedisca primera autorització administrativa de construcció després del 25 de juny de 2009, amb l'objectiu d'una futura adaptació d'estes per a capturar CO₂. La disposició addicional tercera estableix les condicions per a l'emmagatzemament de diòxid de carboni en estructures geològiques que s'estenguen, en tot o en part, pel subsòl marí.

Finalment, la disposició transitòria primera estableix el règim de les autoritzacions de reconeixement d'estructures subterrànies per a ser utilitzades com a emmagatzemament de CO₂, tramitades d'acord amb la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei. La disposició transitòria segona estableix el règim aplicable a les zones de reserva a favor de l'Estat.

III

Els títols competencials que emparen esta norma —i que s'arreglen en la disposició final onze— són els previstos en els articles 149.1.23a, 25a i 13a de la Constitució Espanyola. L'articulació d'estos títols, com ocorre en altres matèries l'eix central de les quals és la lluita contra el canvi climàtic (este és el cas del mercat de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle), resulta especialment complexa per l'estreta vinculació existent entre medi ambient, règim energètic i activitat econòmica.

En primer lloc, tant la finalitat clarament ambiental de la norma —contribuir a la lluita contra el canvi climàtic per mitjà de la captura i l'emmagatzemament de diòxid de carboni i la consegüent reducció d'emissions a l'atmosfera—, com el fet que l'emmagatzemament de diòxid de carboni haja de realitzar-se en condicions segures per al medi ambient, a fi d'evitar les fugues de diòxid de carboni, permeten invocar l'article 149.1.23a, que reserva a l'Estat la competència exclusiva per a dictar la legislació bàsica sobre protecció del medi ambient.

Així, amb una finalitat directament orientada a la protecció del medi ambient —en este cas, l'atmosfera— es regula, amb caràcter bàsic, un sistema de control i resposta ambiental de les instal·lacions d'emmagatzemament, que comprén diverses obligacions per part del titular: les obligacions de seguiment que es plasmen en un pla de seguiment (detectar irregularitats significatives, detectar fugues de CO₂, adoptar mesures correctores, si és el cas), les obligacions d'informació sobre els resultats de seguiment, característiques dels fluxos de CO₂, etc., i les obligacions relatives al tancament (a més del seguiment i la informació, segellar el lloc i retirar les instal·lacions) i al període posterior al tancament fins que l'Estat assumix la responsabilitat de la instal·lació.

Cal destacar que en l'aplicació del règim, la major part de les responsabilitats executives relacionades amb la supervisió de les obligacions dels titulars de les instal·lacions, s'atribuïxen a les comunitats autònomes: aprovar el pla de seguiment de la instal·lació, aprovar el pla de gestió posterior al tancament de la instal·lació. Dur a terme les inspeccions ambientals, supervisar la informació que han de remetre els titulars o exercir la potestat sancionadora en estes matèries.

D'altra banda, el mecanisme triat en este cas per a aconseguir l'objectiu de la reducció d'emissions és l'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni en estructures

subterrànies, matèria que troba el seu referent en l'article 149.1.25a, segons el qual, correspon a l'Estat l'establiment de les bases del règim energètic i miner. Així, es dicten a l'empara d'este títol les qüestions relatives a l'àmbit territorial de la norma, la consideració dels béns de domini públic, els conceptes tècnics relatius al procés d'emmagatzemament i els preceptes destinats a compatibilitzar les autoritzacions previstes en esta llei amb altres necessàries per a la construcció de les instal·lacions i l'exercici de l'activitat.

Finalment, és necessari fer menció del títol competencial previst en l'article 149.1.13a de la Constitució. Com ja s'ha assenyalat, l'emmagatzemament de diòxid de carboni es configura com una peça més en el conjunt de mesures que s'estan duent a terme a fi d'afavorir un canvi de model energètic que garantisca un desenrotllament econòmic sostenible. En este sentit, ha de destacar-se l'estreta connexió entre l'emmagatzemament i les polítiques energètica i en matèria de canvi climàtic. En particular, com s'ha apuntat, l'emmagatzemament geològic de CO₂ té una estreta relació amb el règim de comerç de drets d'emissió, ja que d'una banda, el volum de diòxid de carboni emmagatzemat ha de ser necessàriament coherent amb els drets d'emissió que s'assignen a les instal·lacions per a cada període de comerç, i, d'una altra, evita als titulars fer front a les obligacions d'entrega de drets sota este règim, amb la rellevància econòmica que açò comporta. Per tant, l'emmagatzemament de diòxid de carboni està cridat a formar part integrant d'estes polítiques, amb la consegüent repercussió en l'economia en el seu conjunt i en la presa de decisions empresarials en els distints sectors que la integren.

Esta circumstància justifica, com s'ha apuntat, la invocació del títol previst en l'article 149.1.13a de la Constitució. En virtut del qual, l'Estat està habilitat per a exercir determinades competències com ara l'atorgament de les concessions d'emmagatzemament i la determinació de les condicions d'accés a la xarxa de transport i als emplaçaments d'emmagatzemament.

És, potser, en relació amb l'atorgament de la concessió d'emmagatzemament, que, com s'ha indicat, correspon a l'Estat, on aparentment podria haver-hi més complexitat per a delimitar els títols competencials, si bé l'anàlisi tant del model ja utilitzat en relació amb el repartiment competencial en el mercat de drets d'emissió com del proporcionat pel règim d'hidrocarburs, condueix a l'atribució de la competència d'atorgament de la concessió d'emmagatzemament en l'Estat, a l'empara del títol 149.1.13a de la Constitució.

En este àmbit, cal apuntar que la jurisprudència constitucional ha admés que l'esmentat títol competencial pot emparar tant normes estatals que fixen les línies directrius i els criteris globals d'ordenació de sectors econòmics concrets, com previsions d'accions o mesures singulars indispensables per a aconseguir els fins proposats en l'ordenació. Així mateix, empara actuacions executives en relació amb pràctiques o activitats que puguen alterar la lliure competència i tinguen transcendència sobre el mercat supraautonòmic. A l'empara de la competència de l'Estat per a dictar les bases i la coordinació de la planificació general de l'economia, en la STC 197/1996, el Tribunal Constitucional admet la centralització de competències executives quan estiguen justificades per ser mesures indispensables per a la preservació d'allò bàsic o per a garantir la consecució de fins inherents a la regulació bàsica (SSTC 49/1988, fonament jurídic 32; i 135/1992, fonament jurídic 3r), i reconéixer, en conseqüència, la competència estatal per a atorgar les autoritzacions de distribució a l'engròs de carburants i combustibles petrolífers.

La justificació ací esgrimida, quant al seu caràcter estratègic per a l'economia nacional en el seu conjunt, és fàcilment transportable a la concessió d'emmagatzemament de diòxid de carboni. Com s'ha dit, l'emmagatzemament de diòxid de carboni es configura com una peça clau en el conjunt de mesures que s'estan duent a terme a fi d'afavorir un canvi de model energètic que garantisca un desenrotllament econòmic sostenible. Precisant més, pot apuntar-se el següent:

a) En primer lloc, cal destacar que, previsiblement, a mitjà termini, i una vegada comence a desplegar-se l'ús de la CAC, l'establiment de grans instal·lacions de combustió —grans centrals tèrmiques— de competència estatal estarà íntimament associat a l'obtenció de concessions d'emmagatzemament. En este sentit, la possibilitat de tindre dispositius de captura i la possibilitat d'accedir a llocs d'emmagatzemament resultarà, amb

tota probabilitat, essencial per a la viabilitat de centrals de generació d'energia elèctrica d'una certa entitat que empren combustibles fòssils. Per això, de la mateixa manera que la llei reserva a l'Administració General de l'Estat l'autorització d'estes instal·lacions [lletra a) de l'apartat 2 de l'article 3 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric], ha de quedar en mans d'esta Administració l'atorgament de les concessions d'emmagatzemament.

b) Però a més, en segon lloc, la captura i l'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni exercix un paper central en el canvi de model energètic i en el disseny de les polítiques energètica, industrial i de lluita contra el canvi climàtic. Així, els estudis d'escenaris realitzats estimen que abans de 2050 un percentatge notable de les emissions mundials de CO₂ procedents de combustibles fòssils podria ser tècnicament apte per a la captació, en particular entre el 30 i el 60 per cent de les emissions de CO₂ originades per la generació d'electricitat, i entre el 30 i el 40 per cent de les procedents de la indústria. A més, es constata que la inclusió de la CAC en una cartera d'opcions de mitigació reduïx els costos d'estabilització de les concentracions de CO₂ en un 30 per cent o més. Finalment, un dels aspectes de la competitivitat en termes de costos dels sistemes de CAC és que estes tecnologies són compatibles amb la major part de les infraestructures energètiques existents. Des d'este punt de partida, es considera que la CAC seria una opció apropiada per als països que tenen un nombre considerable de fonts de CO₂ adequades per a la captació, que tenen accés a llocs d'emmagatzemament i experiència en activitats amb petroli o gas, i que necessiten complir els seus objectius de desenrotllament en un entorn en el qual el carboni estiga restringit. Considerant els objectius assumits per Espanya en matèria de canvi climàtic, les característiques del seu model energètic i les seues condicions geològiques, pot afirmar-se que el nostre país es troba en este supòsit. D'acord amb anàlisis realitzades per la Comissió Europea, la consecució d'una reducció d'emissions de gasos d'efecte d'hivernacle del 30% en 2030 tindria uns costos un 40% més elevats sense utilitzar la CAC que amb esta. Per tant, no utilitzar esta tecnologia no sols posaria en risc la consecució dels objectius mediambientals de la UE, sinó que també pot comportar efectes negatius sobre la competitivitat i l'ocupació.

c) Finalment, el desplegament d'esta tecnologia pot tindre gran rellevància en la presa de decisions empresarials, particularment en el sector energètic. Així, és rellevant recordar que els focus emissors susceptibles d'utilitzar esta tecnologia es troben subjectes, en la UE, al règim europeu de comerç de drets d'emissió. En virtut d'este règim, els titulars de les instal·lacions han d'entregar anualment a l'Administració tants drets d'emissió com tones de CO₂ hagen emés durant l'any anterior. En la mesura que l'obtenció de drets d'emissió té un cost, hi ha un incentiu econòmic per a reduir les emissions. En este sentit, cal recordar que l'incentiu econòmic que comporta el règim s'accentuarà a partir de 2013, quan, d'una banda, el volum total de drets en el mercat (*cap*) es reduïska, com a conseqüència dels compromisos assumits, i, d'una altra, la subhasta passe a ser la metodologia d'assignació prevalent (única en el cas del sector de generació d'energia elèctrica). En eixes circumstàncies, en les quals cada tona emesa a l'atmosfera tindrà un cost per als titulars de les instal·lacions al voltant de 30 euros (segons estimacions de la Comissió Europea), la implantació de tecnologies de captura, i la possibilitat d'emmagatzemar el CO₂ generat, cobren una rellevància econòmica de primer orde. De fet, l'informe de l'IPCC sobre captura i emmagatzemament de diòxid de carboni de 2005 assenyala que els sistemes de CAC haurien de començar a desplegar-se a nivell significatiu quan els preus del CO₂ comencen a arribar entre 25 i 30 dòlars EUA per tona, valors inferiors al que s'estima a què s'arribaran en el context europeu en els pròxims anys. D'esta manera, en un escenari d'importantes limitacions quant a la possibilitat d'emetre gasos d'efecte d'hivernacle, i, amb això, de costos creixents lligats a estes emissions, l'accés a la CAC es configura com un element que resulta central a l'hora d'adoptar decisions d'inversió per part dels operadors energètics, i permetrà un estalvi de costos per a les empreses en la mesura que no han d'adquirir drets d'emissió per mitjà de subhasta o en el mercat, alhora que es configura com una peça de gran rellevància per al disseny de la política energètica nacional.

Finalment, no pot oblidar-se que en el sistema de captura i emmagatzemament de diòxid de carboni es troba present un altre element rellevant, que té a veure amb el component territorial d'una futura xarxa de transport de CO₂ que haurà de connectar instal·lacions energètiques (i, possiblement, industrials) amb llocs d'emmagatzemament. A estos efectes, ha de tindre's en compte que les estructures geològiques aptes per a l'emmagatzemament no estan distribuïdes uniformement per tot el territori, per la qual cosa, en la mesura que esta tecnologia es desplegue, els llocs d'emmagatzemament han d'estar connectats amb els punts de captura a través de xarxes de transport. Això finalment configurarà una xarxa d'infraestructures d'àmbit supraautonòmic interconnectades en tot l'àmbit nacional. Esta circumstància, unida a les exposades en els paràgrafs anteriors sobre la rellevància de la CAC en el futur model energètic, justifica que el compliment de les condicions d'accés a les xarxes i als llocs d'emmagatzemament haja de ser responsabilitat de l'Administració General de l'Estat.

CAPÍTOL I

Disposicions generals

Article 1. *Objecte.*

1. Esta llei estableix el marc jurídic per a l'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni (CO₂), en condicions segures per al medi ambient, a fi de contribuir a la lluita contra el canvi climàtic.

2. L'objectiu de l'emmagatzemament geològic de CO₂ és el seu confinament permanent, en condicions segures per al medi ambient, de manera que s'eviten i, quan no siga possible, es reduïsquen al màxim, els efectes negatius o riscos que puga tindre este emmagatzemament sobre el medi ambient i la salut humana.

3. Reglamentàriament es regularan les condicions necessàries per al desenrotllament de les xarxes auxiliars de transport a les quals es referix l'article 26 d'esta llei i el d'altres instal·lacions de caràcter auxiliar directament vinculades a llocs d'emmagatzemament i necessàries per a dur a terme l'activitat de l'emmagatzemament geològic de CO₂.

Article 2. *Àmbit d'aplicació i prohibicions.*

1. Esta llei s'aplicarà a l'emmagatzemament geològic de CO₂ en estructures subterrànies a Espanya, incloent-hi el seu mar territorial, la seua zona econòmica exclusiva i la seua plataforma continental. En els supòsits d'emmagatzemament geològic de CO₂ en el subsòl marí haurà de respectar-se, així mateix, el que preveu la legislació estatal i comunitària i els acords internacionals subscrits per Espanya per a la protecció del medi ambient marí.

2. Esta llei no s'aplicarà a l'emmagatzemament geològic de CO₂ realitzat amb fins d'investigació, desenrotllament o experimentació de nous productes i processos sempre que la capacitat prevista d'emmagatzemament siga inferior a 100 quilotones. A través d'un reglament específic es determinaran les previsions d'esta llei aplicables a estos llocs d'emmagatzemament. Fins que no s'aprove este reglament o, una vegada aprovat, en el que no s'hi preveu, quant a l'emmagatzemament de CO₂ per a investigació i desenrotllament, li serà aplicable la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines.

3. No s'autoritzarà l'emmagatzemament de CO₂ en un lloc d'emmagatzemament que s'estenga més enllà de la zona prevista en l'apartat 1.

4. No s'autoritzarà l'emmagatzemament de CO₂ en la columna d'aigua ni sobre el llit marí.

Article 3. *Domini públic.*

Als efectes de l'article 132.2 de la Constitució, tindran la consideració de béns de domini públic estatal les formacions geològiques que formen part dels llocs d'emmagatzemament existents en el territori de l'Estat i en el subsòl del mar territorial i

dels fons marins que estiguen sota la sobirania del Regne d'Espanya d'acord amb la legislació vigent i els convenis i tractats internacionals dels quals siga part.

Com a béns de domini públic estatal, les dites formacions geològiques són inalienables, imprescriptibles i inembargables i es regularan, en el que no preveu esta llei, pel que disposa la Llei 33/2003, de 3 de novembre, del Patrimoni de les Administracions Públiques.

Article 4. *Definicions.*

Als efectes d'esta llei, s'entendrà per :

1. «Emmagatzemament geològic de CO₂»: La injecció i el confinament de CO₂ en formacions geològiques subterrànies.
2. «Columna d'aigua»: La massa d'aigua vertical contínua, des de la superfície fins als sediments del fons.
3. «Lloc d'emmagatzemament»: L'estructura definida en termes de volum dins d'una formació geològica utilitzada per a l'emmagatzemament geològic de CO₂ i les instal·lacions de superfície i injecció associades.
4. «Formació geològica»: La subdivisió litoestratigràfica en la qual poden observar-se i cartografiar-se capes de roca distintes.
5. «Fuga»: Qualsevol fuga de CO₂ del complex d'emmagatzemament.
6. «Complex d'emmagatzemament»: El lloc d'emmagatzemament i formacions geològiques circumdants que poden influir en la integritat i en la seguretat general de l'emmagatzemament (formacions de confinament secundàries).
7. «Estructura subterrània»: Cavitat o roca permeable (roca amb porus connectats hidràulicament) en la qual la transmissió de la pressió es pot mesurar amb mitjans tècnics i està delimitada per barreres de flux (formacions salines, canvis de fàcies litològiques) o per l'encunyament o l'aflorament de la formació.
8. «Investigació»: L'avaluació dels complexos d'emmagatzemament potencials als efectes d'emmagatzemament geològic de CO₂, a través d'activitats de prospecció geològica, incloent-hi tècniques geofísiques i perforacions, a fi d'obtenir informació sobre els estrats del complex d'emmagatzemament potencial i, si és el cas, la realització d'assajos d'injecció per a caracteritzar el lloc d'emmagatzemament.
9. «Permis d'investigació»: La resolució administrativa escrita i motivada per la qual s'autoritza la investigació i s'especifiquen les condicions en les quals ha de realitzar-se, expedida per l'autoritat competent de conformitat amb les disposicions d'esta llei.
10. «Titular»: Qualsevol persona física o jurídica, de caràcter públic o privat, que explote o controle el lloc d'emmagatzemament o que, quan així ho dispose esta llei, tinga, per delegació, un poder econòmic determinant sobre el funcionament tècnic del lloc d'emmagatzemament.
11. «Concessió d'emmagatzemament»: La resolució administrativa escrita i motivada per la qual s'autoritza l'emmagatzemament geològic de CO₂ en un lloc d'emmagatzemament per part del titular, i s'especifiquen les condicions en les quals ha de realitzar-se, expedida per l'autoritat competent de conformitat amb les disposicions d'esta llei.
12. «Canvi substancial»: Qualsevol modificació de l'activitat d'emmagatzemament geològic de CO₂ no prevista en la concessió d'emmagatzemament i susceptible de tindre efectes significatius en el medi ambient o la salut humana.
13. «Flux de CO₂»: El flux de substàncies resultant dels processos de captura de diòxid de carboni.
14. «Residu»: Qualsevol substància definida com a residu en la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, així com en la normativa comunitària vigent en la matèria.
15. «Ploma de CO₂»: El volum de dispersió de CO₂ en la formació geològica.
16. «Migració»: El desplaçament del CO₂ dins del complex d'emmagatzemament.
17. «Irregularitat significativa»: Qualsevol irregularitat registrada en les operacions d'injecció o emmagatzemament o en l'estat del mateix complex d'emmagatzemament, que impliqui un risc de fuga o un risc per al medi ambient o la salut humana.

18. «Risc significatiu»: Probabilitat que es produïska un dany i que la seua magnitud siga tal que no es pot menysprear sense qüestionar la finalitat d'esta llei en relació amb el lloc d'emmagatzemament del qual es tracte.

19. «Mesures correctores»: Les mesures adoptades per a corregir irregularitats significatives o per a evitar o detindre fugues de CO₂ del complex d'emmagatzemament.

20. «Tancament del lloc d'emmagatzemament»: El cessament definitiu de la injecció de CO₂ en un lloc d'emmagatzemament.

21. «Període posterior al tancament»: El període que segueix al tancament d'un lloc d'emmagatzemament, incloent-hi el període posterior a la transferència de responsabilitat a l'autoritat competent.

22. «Xarxa de transport»: La xarxa de canonades, incloses les estacions de bombament i monitorització corresponents, per al transport de CO₂ al lloc d'emmagatzemament.

Article 5. *Competències.*

1. Correspondrà al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, d'acord amb el que preveu esta llei, l'exercici de les funcions següents:

a) Atorgar els permisos d'investigació que preveu esta llei quan afecten l'àmbit territorial de més d'una comunitat autònoma o el subsòl marí i resoldre, d'acord amb l'article 6, els conflictes per concurrència de drets que els afecten.

b) Atorgar les concessions d'emmagatzemament previstes en esta llei i resoldre, d'acord amb l'article 6, els conflictes per concurrència de drets que les afecten.

c) Revocar les concessions d'emmagatzemament en els supòsits que preveu esta llei.

d) Comprovar la solvència financera del titular d'una concessió d'emmagatzemament i la preparació tècnica del personal que durà a terme les seues funcions en els llocs d'emmagatzemament.

e) Garantir que no es donen usos incompatibles en els llocs d'emmagatzemament, en l'àmbit de les seues competències, i coordinar-se amb altres administracions per a garantir el mateix objectiu.

f) Resoldre els conflictes relatius a l'accés a les xarxes de transport i llocs d'emmagatzemament.

g) Crear i mantindre un registre que reunisca la informació relativa a permisos d'investigació concessions d'emmagatzemament i llocs d'emmagatzemament tancats, demanant la informació pertinent d'altres administracions públiques.

h) Aprovar, com a òrgan substantiu, els projectes d'instal·lacions d'estos emmagatzemaments d'acord amb el que estableix la normativa vigent.

i) La inspecció dels llocs d'emmagatzemament situats en el subsòl marí. En cas d'observar irregularitats significatives o fugues, s'assegurarà que el titular de la concessió adopte les mesures correctores necessàries, i en cas que ho estime necessari, les adoptarà per si mateix.

j) Aquelles altres funcions que li atribuïska esta llei.

L'Administració General de l'Estat podrà encomanar l'exercici d'activitats relacionades amb les funcions recollides en els apartats b), c), d), g), h), i i) a aquelles comunitats autònomes que ho sol·liciten, en el marc del que estableix l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

2. Correspondrà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, l'exercici de les funcions següents:

a) Informar, en els termes que preveu esta llei, de la concessió dels permisos d'investigació i les concessions d'emmagatzemament l'atorgament de les quals correspon al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, així com formular la declaració d'impacte ambiental o, si és el cas, la declaració sobre l'avaluació ambiental dels projectes als quals

es referix la disposició final segona d'esta llei respecte que el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç tinga la condició d'òrgan substantiu, d'acord amb el que disposa el Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de Projectes.

b) Exercir les funcions de seguiment i supervisió dels llocs d'emmagatzemament previstes en l'article 23.5, així com en els supòsits en els quals s'haja produït la transferència de responsabilitat a l'Administració General de l'Estat, en els termes que preveu esta llei.

c) Proposar al Consell de Ministres la transferència de responsabilitat sobre els llocs d'emmagatzemament tancats, en els termes que preveu l'article 24.

d) Crear i mantindre un registre de llocs d'emmagatzemament tancats.

e) Aquelles altres funcions que li atribuïska esta llei.

L'Administració General de l'Estat podrà encomanar l'exercici d'activitats relacionades amb les funcions recollides en els apartats b), c), i d) a aquelles comunitats autònomes que ho sol·liciten, en el marc del que estableix l'article 15 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

3. Correspondrà als òrgans competents de les comunitats autònomes l'exercici de les funcions següents:

a) Atorgar els permisos d'investigació que preveu esta llei quan no excedisquen l'àmbit territorial d'una comunitat autònoma i resoldre, d'acord amb l'article 6, els conflictes per concurrència de drets que els afecten.

b) Informar de les sol·licituds de concessió d'emmagatzemament.

c) Aprovar el pla de seguiment i el pla provisional de gestió posterior al tancament.

d) Establir un sistema d'inspeccions en els llocs d'emmagatzemament.

e) Assegurar-se que en cas d'irregularitats significatives o fugues, el titular de la concessió adopte les mesures correctores necessàries, i en cas que ho estime necessari, que les adopte per si mateix.

f) Responsabilitzar-se del seguiment i de les mesures correctores una vegada tancat un lloc d'emmagatzemament i fins a la transferència de responsabilitat.

g) Aquelles altres funcions que els atribuïska esta llei.

Els òrgans autonòmics competents duren a terme, a més, les activitats que els encomanen de conformitat amb el que preveuen els apartats 1 i 2 d'este article.

4. En els supòsits d'emmagatzemament geològic de CO₂ en el subsòl marí, les funcions establides en l'apartat anterior correspondran a l'Administració General de l'Estat, de conformitat amb el que preveu la disposició addicional tercera d'esta llei.

5. Als efectes del que preveuen les lletres c) a f) de l'apartat 3, en el cas de llocs d'emmagatzemament situats en el territori de més d'una comunitat autònoma, estes desenrotllaran les vies de cooperació oportunes per a l'adequada aplicació d'esta llei.

Article 6. *Concurrència de drets.*

1. Poden atorgar-se permisos d'investigació i concessions d'emmagatzemament inclús en els casos en els quals sobre la totalitat o sobre part de la mateixa àrea existisquen drets miners o d'hidrocarburs atorgats d'acord amb la normativa que resulte aplicable, llevat que es tracte d'estructures subterrànies regulades en la secció segona del capítol II de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines, i sempre que l'emmagatzemament de CO₂ siga compatible amb les tasques mineres o d'hidrocarburs que hagen sigut autoritzades prèviament en esta àrea.

2. L'atorgament de permisos d'investigació i concessions d'emmagatzemament d'acord amb esta llei no impedirà l'atribució sobre les mateixes àrees d'autoritzacions, permisos o concessions relatius a altres jaciments minerals i la resta de recursos geològics, sempre que les tasques que porten implícits no posen en risc l'estructura per a l'emmagatzemament de CO₂.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma o el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, si és el cas, i segons la distribució competencial prevista en l'article 5, resoldran les incidències que puguen presentar-se per coincidir en una àrea sol·licituds de permisos d'investigació o de concessions d'emmagatzemament de CO₂ i d'altres substàncies minerals i la resta de recursos geològics. En el cas que les tasques siguen incompatibles, definitivament o temporalment, es determinarà motivadament la substància o recurs l'explotació del qual siga de major interès. En última instància, en absència d'un interès prevalent, es donarà prioritat al dret de major antiguitat. El titular a qui es concedisca la prioritat ha d'indemnitzar, si és el cas, aquell que tinga reconeguts altres drets amb anterioritat pels perjudis que se li ocasionen. Si la incompatibilitat és temporal, les tasques suspeses podran reprendre's una vegada desapareguda aquella.

4. En aquells supòsits en els quals els treballs d'investigació duts a terme a l'empara de dos o més permisos d'investigació diferents finalment concórreguen sobre una mateixa estructura geològica, l'òrgan competent de la comunitat autònoma o el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, en el cas de permisos d'investigació de la seua competència, resoldran les incidències que puguen presentar-se.

Article 7. *Altres autoritzacions.*

Les autoritzacions, permisos i concessions objecte d'esta llei ho seran sense perjudi d'aquelles altres autoritzacions que els treballs, construccions i instal·lacions necessaris que per al seu desenrotllament puguen requerir.

CAPÍTOL II

Permisos d'investigació i concessions d'emmagatzemament

Article 8. *Permís d'investigació.*

1. En aquells casos en què calga realitzar treballs d'investigació a fi de determinar la capacitat d'emmagatzemament o la idoneïtat d'un lloc d'emmagatzemament determinat, estos treballs exigiran l'obtenció d'un permís d'investigació concedit d'acord amb esta llei.

En aquells supòsits en què siga procedent, podran incloure's en els permisos d'investigació el seguiment de les proves d'injecció. En estos supòsits, l'òrgan competent podrà acordar, si ho estima oportú, la necessitat de constituir una garantia d'acord amb el que preveu l'article 12.

2. Podran ser titulars de permisos d'investigació totes aquelles persones físiques o jurídiques que acrediten de forma suficient la solvència tècnica i econòmica necessària per a abordar el projecte d'investigació.

3. Els permisos d'investigació conferiran al titular el dret exclusiu a dur a terme la investigació en un volum de profunditat indefinida la base superficial del qual estarà delimitada per paral·lels i meridians referits als sistemes de referència geodèsics en vigor, i quedarà definida per l'agrupació de quadrilàters d'un minut de costat, en coincidència amb minuts sencers de latitud i longitud, adossats almenys per un dels seus costats sempre que no supere un màxim de 100.000 hectàrees.

El titular d'un permís que demostre fefaentment que l'estructura excedix la superfície reconeguda en el permís pot sol·licitar a l'òrgan competent l'extensió de la superfície afectada pel permís sempre que es complisquen els requisits que preveu esta llei.

4. La validesa d'un permís no pot excedir el període necessari per a dur a terme la investigació per a la qual es concedix. En tot cas, la validesa del permís no excedirà els quatre anys. No obstant això, l'òrgan competent podrà prorrogar-la per un període màxim de dos anys quan el període inicialment estipulat siga insuficient per a concloure la investigació de la qual es tracte, i sempre que esta investigació s'haja dut a terme de conformitat amb el permís.

Excepcionalment, si al terme de l'esmentada pròrroga les característiques de la investigació poden considerar-se favorables per a la caracterització positiva d'un lloc d'emmagatzemament, i per causes alienes al titular del permís no ha pogut finalitzar la

investigació, l'òrgan competent podrà concedir, a petició raonada de l'interessat, una nova pròrroga de dos anys.

5. El titular d'un permís d'investigació serà l'únic facultat per a investigar el complex potencial d'emmagatzemament de CO₂. Durant el període de validesa del permís no s'autoritzaran en els llocs potencials d'emmagatzemament usos incompatibles amb l'activitat que este empara. A estos efectes, l'òrgan competent durà a terme els tràmits oportuns amb altres departaments i administracions públiques, amb l'objecte de garantir que no es permeten estos usos incompatibles.

6. El titular del permís estarà obligat a:

a) Realitzar les investigacions per a les quals s'ha concedit el permís en els terminis establits en el permís d'investigació.

b) Proporcionar a l'Administració que haja atorgat el permís d'investigació la informació que li sol·licite respecte de les característiques de l'estructura subterrània, els treballs, i inversions que es realitzen, els informes geològics i geofísics realitzats a l'empara del permís, així com les altres dades que reglamentàriament es determinen.

El resultat dels treballs d'investigació serà remés també al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Esta informació serà tractada com a confidencial, i mantindrà este caràcter durant la vigència del permís i fins que transcórreguen set anys des de la data de terminació dels treballs de camp.

7. El permís d'investigació comportarà la declaració d'utilitat pública o interès social dels terrenys suprajacents que resulten necessaris per als treballs, als efectes previstos en la Llei d'Expropiació Forçosa per a l'ocupació temporal dels terrenys afectats.

Article 9. *Tramitació dels permisos d'investigació.*

1. El procediment de tramitació dels permisos d'investigació es regularà reglamentàriament. L'òrgan competent haurà de resoldre les sol·licituds de permisos d'investigació en un termini màxim d'un any.

2. Els permisos es concediran o denegaran sobre la base de criteris objectius, públics i no discriminatoris, entre els quals figurarà la major quantia d'inversions, la rapidesa d'execució del programa i les característiques tècniques i idoneïtat del projecte. En el cas de concurrència de dos o més sol·licituds sobre la mateixa àrea, es garantirà que els procediments d'atorgament dels permisos d'investigació permeten la participació de totes les entitats que posseïsquen les capacitats necessàries.

3. El sol·licitant del permís d'investigació ha d'incloure almenys, adjunt a les sol·licituds de permisos d'investigació, la documentació acreditativa de la informació següent:

- a) El nom i l'adreça del titular;
- b) Acreditació de la competència tècnica i econòmica del titular;
- c) La superfície del permís delimitada per les seues coordenades geogràfiques, d'acord amb el que estableix l'article 8.3 d'esta llei;
- d) Un pla d'investigació del lloc d'emmagatzemament que incloga un pla de tasques amb totes les actuacions programades i els mitjans necessaris per a la seua execució, de conformitat amb els criteris de l'annex I.

Tots els documents de caràcter tècnic hauran d'anar firmats per tècnics competents en la matèria corresponent.

4. En els dos mesos següents a l'entrada de la sol·licitud, l'òrgan competent comprovarà si el sol·licitant acredita els requisits establits per a ser titular dels permisos d'investigació.

En cas que el sol·licitant no reunisca estos requisits, es denegarà la sol·licitud. Si els complix, s'ordenarà la publicació en el «Boletín Oficial del Estado» o en el diari oficial de la corresponent comunitat autònoma d'un anunci en el qual es publique el nom del sol·licitant

i la delimitació de la superfície objecte de la sol·licitud, a fi que en el termini de dos mesos el sol·licitant pugua presentar propostes de millora, ofertes en competència per part de tercers o que puguen formular oposició els qui es consideren perjudicats en el seu dret. Estes propostes de millora o ofertes en competència es presentaran en un plec segellat que només serà obert una vegada acabat l'esmentat termini.

Transcorregut el termini de dos mesos no s'admetran noves sol·licituds sobre la mateixa superfície mentres recaiga una resolució.

5. Reglamentàriament s'establirà la documentació exigible per a la presentació d'ofertes en competència, la forma i terminis de presentació i el procediment d'adjudicació.

Així mateix, reglamentàriament, es regularan els criteris de valoració en el cas d'ofertes en competència, tenint en compte, entre altres, la major quantia de les inversions i la rapidesa d'execució del programa d'inversió.

6. La resolució sobre l'atorgament del permís d'investigació s'adoptarà per orde ministerial del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ favorable del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i amb un informe previ de les comunitats autònomes afectades, o en la manera que cada comunitat autònoma establisca per als corresponents al seu àmbit territorial, i ha de resoldre expressament les eventuales oposicions que s'hagen formulat.

7. El Consell de Ministres, a proposta del ministre d'Indústria, Turisme i Comerç, o els òrgans autonòmics competents, en l'àmbit de les seues competències respectives, poden, quan ho consideren necessari per raons d'interés general, obrir concurs sobre determinades àrees no concedides, per mitjà d'anunci publicat en el «Boletín Oficial del Estado» o en el diari oficial de la comunitat autònoma corresponent, i les adjudicaran al concursant que, reunint els requisits exigits, oferisca les millors condicions.

Article 10. *Concessió d'emmagatzemament.*

1. L'emmagatzemament de CO₂ requerirà l'obtenció d'una concessió atorgada d'acord amb este capítol. Les concessions d'emmagatzemament conferiran al seu titular el dret en exclusiva a emmagatzemar CO₂ en el lloc d'emmagatzemament.

Cap lloc d'emmagatzemament pot ser utilitzat per a l'emmagatzemament de CO₂ sense que se li haja atorgat la corresponent concessió d'acord amb esta llei.

2. La idoneïtat d'una formació geològica per a ser utilitzada com a lloc d'emmagatzemament es determinarà a través d'una caracterització i una avaluació del complex d'emmagatzemament potencial i de les formacions geològiques circumdants, de conformitat amb els criteris especificats en l'annex I d'esta llei. Una formació geològica només podrà elegir-se com a lloc d'emmagatzemament si, en les condicions d'utilització proposades, no hi ha risc important de fuga ni cap risc significatiu per al medi ambient o la salut humana.

3. Poden ser titulars de concessions d'emmagatzemament totes aquelles persones físiques o jurídiques que acrediten de forma suficient la solvència tècnica i econòmica necessària per a abordar el projecte d'emmagatzemament objectiu de la sol·licitud.

4. Únicament pot haver-hi un titular per lloc d'emmagatzemament. No poden autoritzar-se en este lloc usos incompatibles amb l'emmagatzemament de CO₂. Durant el procediment d'atorgament de la concessió es vetlarà perquè no s'autoritzen usos incompatibles del complex. A estos efectes, una vegada rebuda una sol·licitud de concessió, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç informarà altres departaments i administracions públiques, amb l'objecte de garantir que no es permeten estos usos incompatibles.

5. Les concessions d'emmagatzemament conferiran al titular el dret a explotar en exclusiva un lloc d'emmagatzemament caracteritzat adequadament d'acord amb el que preveu l'apartat 2. La concessió precisarà la base superficial del lloc d'emmagatzemament, que estarà delimitada per paral·lels i meridians referits als sistemes de referència geodèsics en vigor, i quedarà definida per l'agrupació de quadrilàters d'un minut de costat, en coincidència amb minuts sencers de latitud i longitud, adossats almenys per un dels seus costats.

6. La concessió d'emmagatzemament tindrà una duració màxima de trenta anys prorrogable per dos períodes successius de deu anys.

No obstant això, si en el transcurs del penúltim any de la segona pròrroga pot acreditar-se que al final del període total de vigència no es completarà la capacitat total d'emmagatzemament, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb la sol·licitud prèvia del titular realitzada abans de l'inici de l'últim any de la segona pròrroga, podrà concedir, de manera motivada, una pròrroga excepcional per un període de temps no superior a deu anys que permeta optimitzar el lloc d'emmagatzemament abans de tancar-lo.

7. L'aprovació d'una concessió d'emmagatzemament implicarà la declaració d'utilitat pública dels terrenys suprajacents que siguem necessaris per a l'establiment de les instal·lacions d'injecció, així com de les seues instal·lacions auxiliars, als efectes d'expropiació forçosa i exercici de la servitud de pas.

Per al reconeixement de la utilitat pública de les instal·lacions a les quals es referix el paràgraf anterior, serà necessari que l'interessat ho sol·licite, incloent-hi una llista concreta i individualitzada dels béns o drets que el sol·licitant considere de necessària expropiació o ocupació. La petició se sotmetrà a informació pública i es demanarà informe dels òrgans afectats. Concloua la tramitació, el reconeixement de la utilitat pública serà acordat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç si l'atorgament de la concessió correspon a l'Administració General de l'Estat, o per l'organisme competent de la comunitat autònoma en els altres casos.

La declaració d'utilitat pública portarà implícita en tot cas la necessitat d'ocupació dels béns o d'adquisició dels drets afectats, i implicarà l'ocupació urgent als efectes de l'article 52 de la Llei d'Expropiació Forçosa, de 16 de desembre de 1954.

Article 11. *Tramitació de concessions d'emmagatzemament.*

1. Competix al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb un informe previ del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, l'atorgament de les concessions d'emmagatzemament.

2. El procediment d'atorgament de les concessions d'emmagatzemament es determinarà reglamentàriament. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha de resoldre les sol·licituds de concessions d'emmagatzemament en el termini màxim d'un any. El termini per a resoldre s'entendrà interromput durant el temps de tramitació de la corresponent avaluació d'impacte ambiental.

3. Es garantirà que estos procediments estiguen oberts a totes les entitats que tinguen la capacitat necessària i que les concessions es concedisquen sobre la base de criteris objectius, públics i transparents. No obstant això, es donarà prioritat a l'atorgament d'una concessió d'emmagatzemament per a un lloc d'emmagatzemament determinat al titular del permís d'investigació sobre este lloc. L'atorgament de la concessió d'emmagatzemament al titular del permís d'investigació estarà condicionada que les tasques d'investigació hagen conclòs, que s'hagen complit totes les condicions fixades en el permís d'investigació i que la sol·licitud de concessió d'emmagatzemament es curse durant el període de validesa del permís d'investigació.

Si el titular del permís d'investigació renuncia a este dret o no l'exercix de conformitat amb el que preveu l'apartat anterior, s'arbitrarà un procediment de concurs públic amb l'objecte d'adjudicar la concessió al sol·licitant que, reunint els requisits exigits, oferisca un projecte que presente les millors condicions. Reglamentàriament s'establirà la documentació exigible per a participar en estos concursos, la forma i terminis per a la presentació d'ofertes, el procediment per a l'adjudicació i els criteris per a la valoració.

4. Els titulars d'altres drets miners i geològics d'explotació l'objectiu dels quals no siga l'emmagatzemament de CO₂ i que puguen demostrar fefaentment la idoneïtat d'una estructura per a l'emmagatzemament de CO₂ de conformitat amb l'annex I d'esta llei en els límits d'estos drets, poden presentar directament una sol·licitud de concessió d'emmagatzemament sense necessitat de complir els tràmits relatius als permisos d'investigació, sempre que la presenten abans del terme de la vigència dels seus drets.

5. Les sol·licituds de concessions d'emmagatzemament inclouran la informació següent:

- a) El nom i l'adreça del titular.
- b) Acreditació de la competència tècnica i econòmica del titular.
- c) La caracterització del lloc i del complex d'emmagatzemament i l'avaluació de les condicions de seguretat de conformitat amb el que preveu esta llei.
- d) Un projecte d'explotació del lloc d'emmagatzemament que incloga el programa d'inversions i les activitats comercials previstes, la quantitat total de CO₂ que podrà ser injectada i emmagatzemada, així com les seues fonts d'origen i en particular si procedixen d'activitats pròpies o de tercers, els mètodes de transport previstos, la composició dels fluxos de CO₂, els índexs i pressions d'injecció i la situació de les instal·lacions d'injecció.
- e) Un estudi del balanç de gasos d'efecte d'hivernacle en el procés total (captura, transport i emmagatzemament).
- f) La descripció de les mesures destinades a previndre irregularitats o desviacions significatives respecte del pla d'explotació previst.
- g) Proposta de pla de seguiment.
- h) Proposta de mesures correctores.
- i) Proposta de pla provisional de gestió posterior al tancament.
- j) Document inicial del projecte o, si és el cas, document ambiental al qual es referixen els articles 6 i 16 del Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'Avaluació d'Impacte Ambiental de Projectes per a aquells projectes que hagen de sotmetre's a avaluació d'impacte ambiental.

Tots els documents de caràcter tècnic han d'anar firmats per tècnics competents en la matèria corresponent.

6. Una vegada rebuda una sol·licitud, es remetrà a l'òrgan competent de la comunitat autònoma perquè esta emeta un informe en un termini de tres mesos, transcorregut el qual, si no s'ha emés, es poden prosseguir les actuacions, d'acord amb el que establix l'article 83.4 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú. Se sol·licitarà també de l'òrgan competent de la comunitat autònoma l'aprovació del pla de seguiment i del pla provisional de gestió posterior al tancament, previstos en els articles 19 i 23, que s'incorporaran al contingut de la concessió.

Així mateix, rebuda una sol·licitud, se sol·licitarà informe de la Comissió Europea als efectes dels articles 8.2, 10 i altres concordants de la Directiva 2009/31/CE, en el termini d'un mes des que s'haja rebut i de l'Institut Geològic i Miner d'Espanya. Este últim es presumirà favorable si no hi ha un pronunciament exprés en un termini de tres mesos.

7. Sense perjudi del que preveu l'apartat anterior, l'òrgan competent de la comunitat autònoma ha d'aprovar la corresponent autorització d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle de conformitat amb el que preveu la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, sense la qual no podrà començar a funcionar el lloc d'emmagatzemament.

Article 12. *Garantia financera.*

1. El sol·licitant ha de presentar, juntament amb la seua sol·licitud de concessió d'emmagatzemament, la prova de la constitució d'una garantia financera que responga del compliment de les obligacions derivades de la concessió i d'esta llei, incloent-hi els procediments de tancament i de les disposicions posteriors al tancament, així com de les obligacions derivades de la inclusió dels llocs d'emmagatzemament en l'àmbit d'aplicació de la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. La garantia serà tornada sempre que la sol·licitud de concessió no siga aprovada.

Esta garantia financera ha de ser vàlida i efectiva abans que comence la injecció.

2. Les garanties seran constituïdes en la manera i de conformitat amb els procediments i modalitats que s'establisquen reglamentàriament.

3. En la determinació de la quantia de la garantia, els òrgans competents tindran en compte els costos de desmantellament de les instal·lacions d'injecció i de segellament del lloc d'emmagatzemament. Així mateix, es tindrà en compte la capacitat d'emmagatzemament del lloc i el cost del dret d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

4. La garantia financera pot actualitzar-se periòdicament tenint en compte els canvis del risc de fuga avaluats i dels costos estimats als quals es referix l'apartat anterior.

5. En cas que s'execute totalment o parcialment la garantia, el titular estarà obligat a reposar aquella dins d'un termini màxim de dos mesos. En cas d'incompliment d'esta obligació, la concessió serà revocada.

6. La garantia financera continuarà tenint validesa i produint efecte:

a) Després del tancament d'un lloc d'emmagatzemament, de conformitat amb el que preveu l'article 23, apartat 1, lletres a) i b), fins que la responsabilitat sobre este es transferisca a l'autoritat competent.

b) Després de la revocació d'una concessió d'emmagatzemament:

i. Fins a l'expedició d'una nova concessió.

ii. Quan el lloc d'emmagatzemament s'haja tancat de conformitat amb l'article 23, apartat 1, lletra c), fins a la transferència de responsabilitat de conformitat amb esta llei, sempre que s'hagen complit les obligacions financeres mencionades en l'article 25.

7. Esta garantia serà independent de la garantia prevista en la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, si bé ha de tindre en compte la cobertura atorgada per esta o altres garanties de manera que no es produísca solapament o descobert.

En cas que l'operador integre en una de sola totes les esmentades garanties financeres, la quantitat destinada a fer front al cost de les mesures correctores i al compliment de les obligacions derivades de la concessió d'emmagatzemament de diòxid de carboni ha de quedar clarament delimitada i fàcilment disponible de la resta de la garantia.

Article 13. *Condicions per a atorgar les concessions d'emmagatzemament.*

El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç únicament atorgarà una concessió d'emmagatzemament una vegada haja comprovat, sobre la base de la sol·licitud presentada, el següent:

a) Que es complixen tots els requisits pertinents d'esta llei i d'altres disposicions aplicables.

b) Que el titular és financerament solvent, competent i fiable tècnicament per a explotar i controlar el lloc d'emmagatzemament, i que es facilita al titular i a tot el seu personal la formació i la preparació professional i tècnica adequada.

c) En cas que hi haja més d'un lloc d'emmagatzemament en la mateixa estructura subterrània, que les interaccions de pressió potencials són de tal índole que ambdós llocs poden complir simultàniament els requisits d'esta llei.

Article 14. *Contingut de les concessions d'emmagatzemament.*

La resolució d'atorgament de la concessió contindrà, almenys, la informació i els elements que s'indiquen a continuació:

a) El nom i l'adreça del titular.

b) La localització i la delimitació precises del lloc i del complex d'emmagatzemament i els elements relatius a l'estructura subterrània.

c) L'aprovació del pla d'exploració del lloc d'emmagatzemament presentat.

d) Els requisits exigits per a l'exploració del lloc d'emmagatzemament, la quantitat total de CO₂ l'emmagatzemament geològic del qual s'autoritza, els límits de pressió del dipòsit i els índexs i pressions màxims d'injecció.

e) Els requisits relatius a la composició del flux de CO₂ i, si és el cas, altres requisits relatius a la injecció i a l'emmagatzemament, en particular per a impedir irregularitats significatives.

f) El pla de seguiment aprovat per la comunitat autònoma de conformitat amb l'article 19, l'obligació d'aplicar el pla i els requisits d'actualització del pla, així com els requisits d'informació previstos en l'article 20.

g) L'obligació d'informar el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i l'òrgan competent de la comunitat autònoma, en cas de detectar-se irregularitats significatives o fugues, l'obligació d'informar d'un pla de mesures correctores i l'obligació d'aplicar este pla en cas d'irregularitats significatives o fugues.

h) Les condicions de tancament i el pla provisional de gestió posterior al tancament aprovat per la comunitat autònoma de conformitat amb l'article 23.

i) Les disposicions relatives a les modificacions, la revisió, l'actualització i la revocació de la concessió d'emmagatzemament.

j) L'obligació d'establir i mantindre la garantia financera o una altra mesura equivalent.

k) La declaració d'impacte ambiental o, si és el cas, la declaració sobre l'avaluació ambiental.

Article 15. *Revisió i revocació de les concessions d'emmagatzemament.*

1. El titular informarà el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç i l'òrgan competent de la comunitat autònoma de qualsevol canvi que pretenga dur a terme en el projecte de l'explotació d'un lloc d'emmagatzemament, així com dels canvis de titular. Les esmentades modificacions han de ser aprovades pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç que, si és el cas, revisarà l'atorgament de la concessió d'emmagatzemament o les seues condicions.

2. L'òrgan competent de la comunitat autònoma se cerciorarà i informarà, si és el cas, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç que no es duga a terme cap modificació substancial en l'explotació dels llocs d'emmagatzemament sense que s'haja expedit una nova concessió d'emmagatzemament o una concessió revisada de conformitat amb esta llei. L'òrgan competent de la comunitat autònoma pot sol·licitar la revisió de les concessions d'emmagatzemament d'acord amb el que preveu este article.

Els canvis substancials en l'explotació dels llocs d'emmagatzemament estan subjectes a avaluació d'impacte ambiental en els termes establits en el Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener.

3. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç examinarà i, si és el cas, resoldrà, amb audiència prèvia del titular i amb un informe previ de l'òrgan autonòmic competent, si és el cas, la modificació de les condicions o, en última instància, la revocació de la concessió d'emmagatzemament, sense perjudi de les sancions que puguen correspondre, en els casos següents:

a) Si té coneixement o s'ha denunciat l'existència d'irregularitats significatives o fugues.

b) Si els informes presentats o les inspeccions mediambientals efectuades mostren l'incompliment de les condicions de la concessió o riscos d'irregularitats significatives o de fugues.

c) Si té coneixement de qualsevol altre incompliment de les condicions de la concessió per part del titular.

d) Si és necessari a la llum dels últims descobriments científics i avanços tecnològics. El titular tindrà dret a ser indemnitzat pels perjudis que, si és el cas, puga causar-li la modificació o la revocació de la concessió.

Els òrgans competents de les comunitats autònomes poden sol·licitar la revocació de les concessions en els supòsits previstos en este apartat.

4. En tot cas, sense perjudi del que disposen les lletres a) a d) de l'apartat anterior, es revisaran les concessions cinc anys després del seu atorgament, i a partir de llavors cada deu anys, amb un informe previ de la comunitat autònoma competent per a la inspecció de

la instal·lació, que ha d'emetre almenys tres mesos abans que es complisquen els referits terminis.

5. Després de la revocació d'una concessió de conformitat amb l'apartat 3, el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç pot expedir una nova concessió o tancar el lloc d'emmagatzemament. La resolució per la qual es revoque la concessió indicarà, si és procedent, el tancament del lloc d'emmagatzemament o l'atorgament d'una nova concessió.

6. Fins que s'expedisca una nova concessió, l'òrgan competent de la comunitat autònoma assumirà temporalment totes les obligacions jurídiques relatives als criteris d'admissió d'injeccions de CO₂, en cas que estes continuen, així com les relatives al seguiment i aplicació de les mesures correctores d'acord amb els requisits establits en esta llei, a l'entrega dels drets d'emissió en cas de fuga d'acord amb Llei 1/2005 i a l'aplicació de les mesures de prevenció i reparació d'acord amb l'article 17, apartat 1, i els articles 19 i 20, apartat 1, de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental. L'Administració autonòmica recuperarà del titular precedent els costos afrontats, fent ús, inclús, de la garantia financera prevista en esta llei.

7. En cas de tancament del lloc d'emmagatzemament d'acord amb l'article 23, apartat 1, lletra c), s'aplicarà el que preveu l'apartat 5 de l'esmentat article.

Article 16. *Transmissibilitat de permisos d'investigació i concessions d'emmagatzemament.*

La transmissió total o parcial de permisos d'investigació i concessions d'emmagatzemament està sotmesa a l'autorització de l'Administració competent en cada cas per al seu atorgament, amb l'acreditació prèvia de l'adquirent del compliment dels requisits exigits per a ser titular d'estos.

Article 17. *Extinció dels permisos d'investigació i concessions d'emmagatzemament.*

1. Els permisos i concessions regulats en esta llei s'extingiran:

a) Per revocació declarada per l'òrgan competent amb audiència prèvia del titular. La revocació es produirà, en el cas dels permisos d'investigació, per incompliment de les condicions previstes en estos; en el cas de concessions d'emmagatzemament caldrà ajustar-se al que preveu l'article 15.

b) Per caducitat, al venciment dels seus terminis.

c) Per renúncia totalment o parcialment del titular.

d) Per mort o extinció del titular, incloent-hi la dissolució o liquidació de la persona jurídica titular.

e) Per qualssevol altres causes establides per les lleis.

2. A l'extingir-se un permís o concessió es tornarà al seu titular la garantia o la part d'esta que corresponga en el cas d'extinció parcial, llevat que siga procedent la seua execució d'acord amb el que preveu esta llei.

3. Quan una concessió d'explotació s'extingisca per venciment del seu termini i siga objecte de concurs per a la seua ulterior adjudicació, tindrà preferència per a adquirir-la, en igualtat de condicions, el concessionari que cessa.

4. El que disposa este article s'entén sense perjudi del que disposa l'article 15 i l'article 18 i següents sobre les obligacions derivades del tancament.

CAPÍTOL III

Funcionament, tancament i obligacions després del tancament

Article 18. *Composició del corrent de diòxid de carboni.*

1. Als efectes del seu emmagatzemament d'acord amb esta llei, el flux objecte d'emmagatzemament ha d'estar majoritàriament compost de diòxid de carboni. No pot afegir-se al flux de CO₂ cap residu o substància perquè siga eliminat.

2. No obstant això, el flux de CO₂ pot contindre restes de substàncies associades a partir de la font o durant les operacions de captura o d'injecció, i substàncies residuals que s'hagen afegit per a facilitar el seguiment i la verificació de la migració de CO₂. Les concentracions de totes les substàncies incidentals i afegides han d'estar per sota d'un nivell que puga:

- a) Causar efectes negatius en la integritat del lloc d'emmagatzemament o en la infraestructura de transport,
- b) Constituir un risc important per al medi ambient o la salut humana, o
- c) Infringir disposicions de la normativa aplicable.

3. El titular del lloc d'emmagatzemament ha de:

a) Acceptar i injectar fluxos de CO₂ únicament si s'ha dut a terme una anàlisi de la composició dels fluxos per una entitat acreditada per a este fi de la manera que reglamentàriament s'establisca, incloent-hi les substàncies corrosives, i una avaluació de riscos, i si esta ha mostrat que els nivells de contaminació són conformes a les condicions a les quals es referix l'apartat 1.

b) Mantindre un registre de les quantitats i característiques dels fluxos de CO₂ entregats i injectats, incloent-hi la composició d'estos fluxos.

4. L'òrgan competent de la comunitat autònoma s'assegurarà que el titular complix estes obligacions. A estos efectes, podrà demanar del titular, en qualsevol moment, la informació oportuna, incloent-hi els documents que proven el compliment d'estes obligacions.

5. Als efectes del que disposa este article, es tindran en compte les orientacions que ha adoptat la Comissió Europea en aplicació del que disposa l'article 12.2 de la Directiva 2009/31/CE.

Article 19. *Seguiment.*

1. El titular ha de dur a terme el seguiment de les instal·lacions d'injecció i del complex d'emmagatzemament, incloent-hi, quan siga possible, la ploma de CO₂, i, quan siga necessari, de l'entorn circumdant, a fi de:

- a) Comparar el comportament real del CO₂ i de l'aigua de formació, en el lloc d'emmagatzemament amb la modelització d'este comportament.
- b) Detectar les irregularitats significatives.
- c) Detectar la migració de CO₂.
- d) Detectar les fugues de CO₂.
- e) Detectar efectes negatius importants en l'entorn immediat, en particular en l'aigua potable, en la població o en els usuaris de la biosfera circumdant.
- f) Avaluar l'eficàcia de les mesures correctores adoptades.
- g) Actualitzar l'avaluació de la seguretat i la integritat del complex d'emmagatzemament, a curt i llarg termini, incloent-hi l'avaluació de si el CO₂ emmagatzemat romandrà confinat completament i permanentment.

2. El seguiment es basarà en un pla elaborat pel titular de conformitat amb els requisits establits en l'annex II d'esta llei, i que inclourà també les dades detallades per al seguiment d'emissions de conformitat amb el que preveu la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle. El pla serà presentat al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç amb la sol·licitud de concessió. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el remetrà a l'òrgan autonòmic competent perquè l'aprove. Una vegada aprovat per l'òrgan autonòmic competent, este el remetrà novament al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç perquè siga incorporat a la concessió d'emmagatzemament.

3. El pla s'actualitzarà de conformitat amb els requisits establits en l'annex II i, en tot cas, cada cinc anys, a fi de tindre en compte els canvis del risc de fuga avaluat, els canvis

en els riscos avaluats per al medi ambient i la salut humana, els nous coneixements científics i les millores introduïdes en les millors tecnologies disponibles. Els plans actualitzats tornaran a presentar-se al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç perquè l'aprove l'òrgan autonòmic competent de conformitat amb el procediment previst en l'apartat anterior.

Article 20. *Obligacions d'informació.*

Amb la freqüència que es determine en la concessió, i en qualsevol cas almenys una vegada a l'any, el titular ha de presentar a l'òrgan competent de la comunitat autònoma la informació següent:

- a) Tots els resultats del seguiment realitzat durant el període considerat, incloent-hi la informació sobre la tecnologia de seguiment utilitzada.
- b) Les quantitats i característiques dels fluxos de CO₂ entregats i injectats, incloent-hi la composició d'estos fluxos, durant el període considerat.
- c) La prova del manteniment de la garantia financera.
- d) Qualsevol altra informació que l'òrgan autonòmic competent considere útil per a avaluar el compliment de les condicions estipulades en la concessió i per a millorar el coneixement del comportament del CO₂ en el lloc d'emmagatzemament.

Article 21. *Inspeccions.*

1. L'òrgan competent de la comunitat autònoma establirà un sistema d'inspeccions rutinàries o puntuals dels complexos d'emmagatzemament a fi de comprovar i reforçar el seu compliment, així com de vigilar els efectes del complex d'emmagatzemament de CO₂ per al medi ambient i la salut humana.

2. Les inspeccions inclouran activitats com ara visites de les instal·lacions de superfície, incloent-hi les instal·lacions d'injecció, l'avaluació de les operacions d'injecció i de seguiment efectuades pel titular i la comprovació de tots els registres que estiguen en el seu poder.

3. Les inspeccions periòdiques es duran a terme almenys una vegada a l'any durant la vigència de la concessió i fins als tres anys posteriors al tancament. Posteriorment, estes inspeccions es duran a terme cada cinc anys fins que tinga lloc la transferència de la responsabilitat a l'autoritat competent. En les inspeccions s'examinaran les instal·lacions d'injecció i de seguiment, així com tots els possibles efectes del complex d'emmagatzemament per al medi ambient i la salut humana.

4. Es realitzaran inspeccions puntuals en els casos següents:

- a) Quan es tinga coneixement o s'haja denunciat l'existència d'irregularitats significatives o de fugues.
- b) Quan els informes revelen un compliment insuficient de les condicions de la concessió.
- c) Per a investigar denúncies relatives al medi ambient o la salut humana.
- d) En altres casos, si l'òrgan competent de la comunitat autònoma ho considera oportú.

5. Després de cada inspecció, l'òrgan competent de la comunitat autònoma elaborarà un informe sobre els resultats. En l'informe, s'avaluarà el compliment dels requisits d'esta llei i s'indicarà, si és el cas, la conveniència d'adoptar mesures addicionals. L'informe es comunicarà al titular, i es farà públic dins dels dos mesos següents a la inspecció. Les comunitats autònomes remetran una còpia d'estos informes als ministeris de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i d'Indústria, Turisme i Comerç, i donaran compte anualment sobre les inspeccions realitzades en el marc de la Comissió de Coordinació de Polítiques de Canvi Climàtic.

Article 22. Mesures en cas d'irregularitats significatives o fugues.

1. El titular està obligat a notificar immediatament a l'òrgan competent de la comunitat autònoma les irregularitats significatives o fugues que es produïsquen, i a adoptar les mesures correctores necessàries, incloent-hi aquelles relacionades amb la protecció de la salut humana.

En cas de fugues i d'irregularitats significatives amb risc de fugues, el titular ho notificarà també a l'autoritat competent d'acord amb la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, si és diferent de la prevista en el paràgraf anterior.

2. Les mesures previstes en l'apartat 1 s'adoptaran, ajustant-se, com a mínim, a les exigències contingudes en el pla de mesures correctores presentat d'acord amb la lletra g) de l'article 14.

3. L'òrgan competent de la comunitat autònoma exigirà al titular que adopte les mesures correctores necessàries així com les mesures apropiades relacionades amb la protecció de la salut humana. Estes mesures poden ser addicionals a les previstes en el pla de mesures correctores o diferents d'estes. A més, l'òrgan competent de la comunitat autònoma pot adoptar per si mateix, en tot moment, mesures correctores si ho estima necessari.

4. En cas que el titular no adopte les mesures correctores necessàries, l'òrgan competent de la comunitat autònoma les adoptarà per si mateix.

5. L'òrgan competent de la comunitat autònoma recuperarà del titular els costos afrontats en relació amb les mesures mencionades en els apartats 3 i 4, i podrà fer ús, a estos efectes, de la garantia financera establida en l'article 12.

6. Amb independència del que preveuen els apartats anteriors, en cas de fugues el titular tindrà l'obligació de dur a terme les corresponents entregues de drets d'emissió de conformitat amb el que preveu la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

Article 23. Obligacions relatives al tancament i al període posterior al tancament.

1. El lloc d'emmagatzemament es tancarà en els casos següents:

a) Per haver-se complit el termini previst en la concessió, haver finalitzat les activitats d'injecció o haver-se complit qualsevol altra de les condicions estipulades en la concessió que en comporte la finalització, sempre que, en tots estos casos, estes circumstàncies siguen acreditades pel titular davant del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

b) A sol·licitud del titular, amb l'acceptació prèvia del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç sempre que no comporte incidència negativa sobre el domini públic, el medi ambient o la salut pública o cause perjuís a tercers, o

c) Quan ho decidisca el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç després de la revocació d'una concessió d'emmagatzemament.

2. Després del tancament d'un lloc d'emmagatzemament de conformitat amb l'apartat 1, lletres a) o b), i fins que la responsabilitat sobre este es transferisca a l'Administració General de l'Estat, el titular continuarà sent responsable de:

a) El seguiment i les obligacions d'informació.

b) Adoptar totes les mesures correctores, de conformitat amb els requisits establits en esta llei.

c) Complir les obligacions relacionades amb l'entrega dels drets d'emissió en cas de fugues, d'acord amb la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

d) Complir les mesures preventives, d'evitació i de reparació previstes en els articles 17, 19 i 20 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.

e) Segellar el lloc d'emmagatzemament i retirar les instal·lacions d'injecció.

Estes obligacions es compliran d'acord amb un pla de gestió posterior al tancament elaborat pel titular, de conformitat amb les millors pràctiques i amb els requisits establits en l'annex II. El pla de gestió posterior al tancament de caràcter provisional serà presentat al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç amb la sol·licitud de concessió. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç el remetrà a l'òrgan autonòmic competent perquè l'aprove. Una vegada aprovat per l'òrgan autonòmic competent, este el remetrà novament al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç perquè l'incorpore a la concessió d'emmagatzemament d'acord amb el que preveu l'article 14.

3. Prèviament al tancament d'un lloc d'emmagatzemament de conformitat amb l'apartat 1, lletres a) o b), el pla provisional de gestió posterior al tancament s'actualitzarà degudament, tenint en compte les anàlisis de risc, les millors pràctiques i les millores tecnològiques existents en eixe moment. Una vegada actualitzat, es presentarà al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, que el remetrà a l'òrgan autonòmic competent perquè l'aprove com a pla definitiu de gestió posterior al tancament.

4. Després del tancament d'un lloc d'emmagatzemament i fins a la transferència de responsabilitat a l'Administració General de l'Estat, els òrgans competents de les comunitats autònomes vetllaran perquè el titular complisca les obligacions previstes en l'apartat 2.

5. Després del tancament d'un lloc d'emmagatzemament de conformitat amb l'apartat 1, lletra c), el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí serà responsable:

a) Del seguiment i de les mesures correctores de conformitat amb els requisits establits en esta llei.

b) De complir les obligacions relacionades amb l'entrega dels drets d'emissió en cas de fugues, d'acord amb la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

c) Del segellament del lloc d'emmagatzemament i la retirada de les instal·lacions d'injecció.

d) De complir les mesures preventives, d'evitació i de reparació previstes en els articles 17, 19 i 20 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.

Les exigències posteriors al tancament, en virtut d'esta llei, les complirà el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí d'acord amb el pla provisional de gestió posterior al tancament, actualitzat en cas necessari. L'exercici d'estes funcions pot ser encomanat pel Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí a l'entitat a la qual es referix l'apartat 3 de l'article 25 o a qualsevol entitat que dispose de mitjans tècnics i competència per a desenrotllar estes funcions.

6. L'òrgan competent de la comunitat autònoma o el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, segons corresponga, recuperaran del titular els costos afrontats en relació amb les mesures mencionades en l'apartat 5, i podran fer ús, a estos efectes, de la garantia financera establida en l'article 12.

Article 24. *Transferència de responsabilitat.*

1. Després del tancament d'un lloc d'emmagatzemament de conformitat amb l'article 23, apartat 1, lletres a) o b), es transferiran a l'Administració General de l'Estat, a iniciativa d'esta o a petició del titular, totes les obligacions legals relacionades amb el seguiment i amb les mesures correctores exigibles d'acord amb esta llei, amb l'entrega dels drets d'emissió d'acord amb la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle, i de les accions preventives i reparadores, d'acord amb l'article 17, apartat 1, i els articles 19 i 20, apartat 1, de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, sempre que:

a) Totes les proves disponibles indiquen que tot el CO₂ emmagatzemat romandrà confinat completament i permanentment.

b) Hagen transcorregut almenys vint anys, llevat que el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí determine un termini inferior després d'haver comprovat que abans que transcórrega eixe termini hi ha certesa sobre el que preveu el paràgraf anterior.

- c) S'hagen complit les obligacions financeres mencionades en l'article 25.
- d) El lloc d'emmagatzemament haja sigut segellat i s'hagen retirat les instal·lacions d'injecció.

2. El titular prepararà un informe que documente el compliment de la condició indicada en l'apartat 1, lletra a), i el presentarà al Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí. L'informe ha d'acreditar, almenys, el següent:

- a) La conformitat del comportament real del CO₂ injectat amb la modelització d'este comportament.
- b) L'absència de tota fuga aparent.
- c) Que el lloc d'emmagatzemament està evolucionant cap a una situació d'estabilitat a llarg termini.

3. Quan el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí considere que es complixen les condicions mencionades en l'apartat 1, lletres a) i b), prepararà una proposta de resolució per la qual s'aprove la transferència de responsabilitat. La proposta de resolució especificarà el mètode per a determinar el compliment de la condició mencionada en l'apartat 1, lletra d), així com els requisits actualitzats referits al segellament del lloc d'emmagatzemament i a la retirada de les instal·lacions d'injecció. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí remetrà l'informe previst en l'apartat 2 i la proposta de resolució a la Comissió Europea perquè informe sobre això.

Quan el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí considere que no se satisfan les condicions mencionades en l'apartat 1, lletres a) i b), informarà el titular dels motius.

4. Una vegada realitzats els tràmits previstos en els apartats anteriors i comprovat que es complixen les condicions establides en l'apartat 1, el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí elevarà la proposta de resolució de transferència de responsabilitat al Consell de Ministres perquè l'aprove. Esta resolució ha de ser notificada al titular i comunicada a la Comissió Europea.

5. Una vegada transferida la responsabilitat, acabaran les inspeccions periòdiques previstes i el seguiment pot reduir-se a uns nivells que s'estimen suficients per a poder detectar les fugues o les irregularitats significatives. El seguiment s'intensificarà en cas de detectar-se fugues o irregularitats significatives, a fi d'avaluar l'abast del problema i l'efectivitat de les mesures correctores.

6. En els casos en què l'Administració incórrega en costos de gestió del lloc d'emmagatzemament després de la transferència de responsabilitat, podrà recuperar del titular els costos ocasionats si este ha incorregut en incompliments, en particular en els casos de presentació de dades deficientes, ocultació d'informació pertinent, negligència, engany intencionat o absència de la diligència deguda. En altres casos, i sense perjudici del que disposa l'article 25, no podran recuperar-se costos del titular després de la transferència de responsabilitat.

7. Després del tancament d'un lloc d'emmagatzemament de conformitat amb l'article 23, apartat 1, lletra c), la transferència de responsabilitat es considerarà efectiva una vegada que totes les proves disponibles indiquen que la totalitat del CO₂ emmagatzemat romandrà confinat completament i permanentment, i una vegada que el lloc d'emmagatzemament haja sigut segellat i s'hagen retirat les instal·lacions d'injecció.

Article 25. Seguiment de llocs d'emmagatzemament de diòxid de carboni després de la transferència de responsabilitat.

1. El Govern adoptarà les mesures necessàries per a dur a terme el seguiment dels llocs d'emmagatzemament després de la transferència de responsabilitat, incloent-hi les relatives a la cobertura dels costos de seguiment dels referits llocs d'emmagatzemament, així com aquelles altres que resulten necessàries per a garantir que el CO₂ emmagatzemat romanga confinat completament i permanentment.

2. Als efectes del que preveu l'apartat anterior, el Govern regularà un instrument financer per a fer front als costos de seguiment. En tot cas, i de conformitat amb el que es

determine, el titular del lloc d'emmagatzemament ha de realitzar una aportació econòmica, abans que la transferència de responsabilitat haja tingut lloc de conformitat amb el que preveu l'article 24, a l'esmentat instrument financer. La quantia de l'aportació i les condicions en les quals ha de dur-se a terme seran determinades reglamentàriament, tenint en compte els paràmetres mencionats en l'annex I i els elements relacionats amb la cronologia de l'emmagatzemament de CO₂ que siguen pertinents per a establir les obligacions ulteriors a la transferència, i cobrirà, almenys, els costos anticipats de seguiment per un període de trenta anys.

3. Així mateix, als efectes del que preveu l'apartat 1 d'este article, el Govern adoptarà, abans que es produísca la transferència de responsabilitat en relació amb algun lloc d'emmagatzemament, les mesures necessàries per a garantir l'exercici adequat de les funcions de seguiment dels llocs d'emmagatzemament tancats i la responsabilitat dels quals es transferirà a l'Administració. A este respecte, l'anàlisi d'estos elements pot encomanar-se a una entitat pública que tinga mitjans tècnics i competència per a això.

CAPÍTOL IV

Accés de tercers

Article 26. *Accés a la xarxa de transport i als llocs d'emmagatzemament.*

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç adoptarà les mesures necessàries per a garantir l'accés dels usuaris potencials a les xarxes de transport i als llocs d'emmagatzemament amb fins d'emmagatzemament geològic del CO₂ produït i capturat, de conformitat amb els apartats 2, 3 i 4. Reglamentàriament poden precisar-se les mesures necessàries per a garantir el compliment del que preveu este article.

2. L'accés previst en l'apartat 1 es facilitarà de manera transparent i no discriminatòria. Per a això, es tindrà en compte:

a) La capacitat d'emmagatzemament i de transport que estiga disponible o puga estar-ho en condicions raonables.

b) La part proporcional de les obligacions de reducció de CO₂ assumides per Espanya en virtut dels instruments jurídics internacionals i de la normativa comunitària que estiga previst complir per mitjà de la captura i l'emmagatzemament geològic de CO₂.

c) La necessitat de denegar l'accés a llocs d'emmagatzemament en cas d'incompatibilitats de les especificacions tècniques que no puguen esmenar-se de manera raonable.

d) La necessitat de respectar les necessitats raonables i degudament justificades del propietari o titular del lloc d'emmagatzemament o de la xarxa de transport i els interessos de tots els altres usuaris del lloc d'emmagatzemament o de la xarxa o de les instal·lacions de transformació o gestió que puguen resultar afectats.

3. Els titulars dels llocs d'emmagatzemament poden exigir un preu per la seua utilització, respectant, en tot cas, els principis de transparència i no-discriminació. El règim retributiu de les xarxes de transport serà determinat pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, amb l'acord previ de la Comissió Delegada del Govern per a Assumptes Econòmics, de la manera que reglamentàriament s'establisca.

4. Els titulars de les xarxes de transport i dels llocs d'emmagatzemament poden denegar l'accés al·legant falta de capacitat. La denegació ha de motivar-se i justificar-se degudament. En cas de denegació de l'accés, el titular ho comunicarà al Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç, exposant els motius de la denegació.

5. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç pot exigir l'adopció de les mesures necessàries per a garantir que els titulars que deneguen l'accés al·legant falta de capacitat o absència de connexió efectuen les millores necessàries, sempre que fer-ho siga econòmicament viable i que un client potencial estiga disposat a assumir els costos i responsabilitats que això suppose, i sempre que açò no tinga efectes ambientals negatius en la seguretat del transport i l'emmagatzemament geològic de CO₂.

Article 27. *Solució de conflictes.*

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç resoldrà els conflictes relatius a l'accés a les xarxes de transport i als llocs d'emmagatzemament, observant els criteris exposats en l'article 26, apartat 2 i tenint en compte el nombre de parts que puguen intervenir en la negociació d'este accés.

2. En cas de conflictes transnacionals, s'aplicaran els mecanismes de solució que preveu esta llei quan la xarxa de transport o el lloc d'emmagatzemament al qual s'haja negat l'accés es trobe a Espanya. Quan es plantege un conflicte transnacional, en el qual un altre Estat membre de la Unió Europea participe en la gestió de la xarxa de transport o en el del lloc d'emmagatzemament de què es tracte, el Govern es concertarà amb el de l'esmentat Estat per a garantir l'aplicació coherent del règim d'emmagatzemament geològic de CO₂.

CAPÍTOL V

Registre i publicitat

Article 28. *Registre de llocs d'emmagatzemament.*

1. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç crearà i mantindrà un registre dels permisos d'investigació i les concessions d'emmagatzemament aprovats, incloent-hi informació sobre els llocs d'emmagatzemament tancats. Per a això, demanarà la informació necessària de les administracions autonòmiques competents i del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

2. El Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí crearà i mantindrà un registre permanent de tots els llocs d'emmagatzemament tancats i dels complexos d'emmagatzemament circumdants, que incloga els mapes i seccions de la seua extensió espacial i la informació disponible que permeta valorar si el CO₂ emmagatzemat quedarà confinat completament i permanentment.

3. Les administracions públiques mantindran les relacions de cooperació necessàries per a garantir l'exactitud i la coherència de la informació que conste en els seus respectius registres. En particular, les administracions autonòmiques i el Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí posaran a disposició del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la informació relativa als permisos d'investigació concedits i als llocs d'emmagatzemament tancats, respectivament.

4. Les administracions públiques tindran en compte els registres als quals es referix este article en els seus procediments de planificació, així com quan autoritzen activitats susceptibles d'afectar o veure's afectades per l'emmagatzemament geològic de CO₂ en els llocs d'emmagatzemament registrats. A este respecte, ha d'observar-se el que preveu la disposició addicional primera d'esta llei.

Article 29. *Publicitat.*

Les administracions públiques posaran a disposició del públic la informació relacionada amb l'emmagatzemament geològic de CO₂ de conformitat amb el que disposa la Llei 27/2006, de 18 de juliol, per la qual es regulen els drets d'accés a la informació, de participació pública i d'accés a la justícia en matèria de medi ambient.

CAPÍTOL VI

Règim sancionador

Article 30. *Infraccions.*

1. Són infraccions administratives les accions i omissions que es tipifiquen en els articles següents.

2. Les infraccions administratives establides en esta llei s'entendran sense perjudici de les responsabilitats civils, penals, mediambientals o d'un altre orde en les quals puguen incórrer els titulars de les empreses que exercixen les activitats a les quals es referixen.

Article 31. *Infraccions molt greus.*

1. Són infraccions molt greus:

- a) Dur a terme injeccions de CO₂ sense tindre el títol administratiu que l'habilite d'acord amb esta llei.
- b) L'incompliment de les obligacions imposades als titulars en el marc d'esta llei que posen en greu perill la salut humana o el medi ambient.
- c) Falsejar informació relacionada amb la transferència de responsabilitat regulada en l'article 24.

2. Igualment, es consideraran infraccions molt greus les infraccions greus previstes en l'article següent quan en els tres anys anteriors a la seua comissió s'haja imposat a l'infractor una sanció pel mateix tipus d'infracció.

Article 32. *Infraccions greus.*

Són infraccions greus:

- a) Dur a terme treballs d'investigació per a emmagatzemament de CO₂ sense tindre un permís d'investigació d'acord amb esta llei.
- b) No haver constituït garantia financera vàlida i efectiva en el moment de començar la injecció.
- c) La injecció en un lloc d'emmagatzemament de fluxos sense complir les exigències d'esta llei, incloent-hi la injecció de substàncies o residus diferents dels previstos en esta llei.
- d) No realitzar el seguiment de les instal·lacions d'injecció i del complex d'emmagatzemament d'acord amb el que preveu esta llei.
- e) No dur a terme el seguiment dels llocs d'emmagatzemament després del seu tancament d'acord amb el que preveu esta llei.
- f) No notificar amb caràcter immediat les irregularitats significatives o fugues que es produïsquen.
- g) No adoptar les mesures correctores pertinents en cas que es produïsquen irregularitats significatives o fugues.
- h) No complir les obligacions d'informació previstes en esta llei en els terminis previstos o falsejar la informació subministrada a l'Administració.
- i) Incomplir les obligacions relatives al segellament i la retirada de les instal·lacions d'injecció després del tancament del lloc d'emmagatzemament.

Article 33. *Infraccions lleus.*

Constituïxen infraccions lleus aquelles infraccions de preceptes d'observança obligada compresos en esta llei i en les seues normes de desplegament que no constituïsquen infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els dos articles anteriors.

Article 34. *Graduació de les sancions.*

Per a la determinació de les corresponents sancions es tindran en compte les circumstàncies següents:

- a) El perill que resulte de la infracció per a la vida i la salut de les persones i per al medi ambient.
- b) La importància del dany o deteriorament causat.
- c) La intencionalitat o la reiteració en la comissió de la infracció.
- d) La reiteració per comissió de més d'una infracció de la mateixa naturalesa.

Article 35. Sancions.

1. Les infraccions tipificades en els articles anteriors seran sancionades:
 - a) Les infraccions molt greus amb multa d'entre 2.000.001 euros i 5.000.000 d'euros.
 - b) Les infraccions greus amb multa d'entre 200.001 euros i 2.000.000 d'euros.
 - c) Les infraccions lleus, amb multa de fins a 200.000 euros.
2. Sense perjudi del que disposa l'apartat anterior, la resolució que pose fi al procediment sancionador pot determinar, addicionalment, en els supòsits d'infraccions greus i molt greus, la revocació de la concessió d'emmagatzemament, el tancament del lloc d'emmagatzemament o la suspensió de la injecció de CO₂.
3. Estes sancions s'entendran sense perjudi de l'obligació de complir les mesures preventives, d'evitació i de reparació previstes en els articles 17, 19 i 20 de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, així com les obligacions relacionades amb l'entrega dels drets d'emissió en cas de fugues d'acord amb la Llei 1/2005, de 9 de març, per la qual es regula el règim del comerç de drets d'emissió de gasos d'efecte d'hivernacle.

Article 36. Mesures cautelars.

L'òrgan instructor de l'expedient sancionador estarà facultat per a adoptar mesures cautelars en el marc del procediment sancionador en aquells supòsits en els quals la naturalesa de la infracció ho aconselle, i podrà ordenar la suspensió de la injecció de manera temporal.

Article 37. Procediment sancionador.

1. El procediment per a la imposició de sancions s'ajustarà al que preveu la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.
2. El termini màxim per a resoldre i notificar els expedients sancionadors tramitats conforme al procediment previst serà d'un any.

Article 38. Competència per a imposar sancions.

1. La competència per a tramitar i resoldre els procediments sancionadors que preveu esta llei correspondrà als òrgans autonòmics competents, excepte en els supòsits de permisos o concessions sobre llocs la gestió dels quals corresponga a l'Administració de l'Estat, de conformitat amb el que preveu l'article 5 i el supòsit previst en la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 31.
2. En cas que l'Administració General de l'Estat siga competent per a la resolució dels expedients sancionadors, la incoació i la tramitació d'estos correspondrà al departament que tinga encomanades les funcions relatives a la gestió del lloc d'emmagatzemament en el moment de produir-se la infracció. La resolució d'estos expedients correspondrà als respectius ministres, en cas d'infraccions lleus i greus, i al Consell de Ministres, en cas d'infraccions molt greus.

Disposició addicional primera. Concessions d'emmagatzemament i planejament.

1. Les concessions d'emmagatzemament de CO₂ han de tindre's en compte en els corresponents instruments d'ordenació del territori, d'ordenació urbanística o de planificació d'infraestructures viàries segons corresponga, precisant les possibles instal·lacions, qualificant adequadament els terrenys i establint les reserves de sòl necessàries per a la ubicació de les noves instal·lacions i la protecció de les existents.
2. En els casos en què no s'haja tingut en compte les concessions d'emmagatzemament de CO₂ en instruments d'ordenació o de planificació descrits en l'apartat anterior, o quan raons justificades d'urgència o excepcional interès aconsellen l'establiment d'instal·lacions

per a l'emmagatzemament, i sempre que en virtut del que han establert altres lleis siga preceptiu un instrument d'ordenació del territori o urbanístic, segons la classe del sòl afectat, caldrà ajustar-se al que disposa la legislació sobre règim del sòl i ordenació del territori que siga aplicable, i en particular, al que estableix la disposició addicional deu del Reial Decret Legislatiu 2/2008, de 20 de juny, pel qual s'aprova el text refós de la Llei del Sòl.

3. Les restriccions previstes en els instruments d'ordenació o de planificació descrits en l'apartat anterior que afecten les activitats d'investigació i aprofitament d'estructures subterrànies per a l'emmagatzemament de CO₂ no poden tindre caràcter genèric i han d'estar motivades.

4. En el cas d'emmagatzemament de CO₂ en el subsòl marí cal ajustar-se al que disposa la disposició addicional tercera.

Disposició addicional segona. *Obligacions per a instal·lacions de combustió de més de 300 megawatts.*

1. Per a l'obtenció de la resolució d'autorització administrativa corresponent, els titulars d'instal·lacions de combustió amb una potència elèctrica nominal igual o superior a 300 megawatts han d'avaluar si complixen les condicions següents:

- a) Que disposen de llocs d'emmagatzemament adequats.
- b) Que les instal·lacions de transport siguen viables tècnicament i econòmicament.
- c) Que és viable tècnicament i econòmicament una adaptació posterior per a la captura de CO₂.

2. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç determinarà si es reuneixen les condicions esmentades en l'apartat anterior basant-se en l'avaluació del titular i en la informació que dispose, en particular la relativa a la protecció del medi ambient i la salut humana. Quan es complisquen les condicions establides en l'apartat 1, el titular ha de reservar suficient espai en el lloc de la instal·lació per a l'equip necessari per a la captura i la compressió de CO₂.

3. Reglamentàriament es desplegaran les previsions d'esta disposició, introduint les modificacions oportunes, a estos efectes, en el Reial Decret 430/2004, de 12 de març, pel qual s'establixen noves normes sobre limitació d'emissions a l'atmosfera de determinats agents contaminants procedents de grans instal·lacions de combustió, i es fixen certes condicions per al control de les emissions a l'atmosfera de les refineries de petroli, i en el Reial Decret 1955/2000, d'1 de desembre, pel qual es regulen les activitats de transport, distribució, comercialització, subministrament i procediments d'autorització d'instal·lacions d'energia elèctrica.

4. Les instal·lacions a les quals es referix esta disposició que hagen obtingut resolució d'autorització administrativa entre el 25 de juny de 2009 i la data d'entrada en vigor d'esta llei, han de dur a terme l'avaluació prevista en l'apartat 1 en un termini de sis mesos. Si en estos supòsits es complixen les condicions establides en l'apartat 1, s'adoptaran les mesures necessàries per a complir el que preveu l'apartat 2 de conformitat amb el que determine respecte d'això el Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç.

Disposició addicional tercera. *Emmagatzemament geològic de CO₂ en el subsòl marí.*

1. Per als supòsits d'emmagatzemament de diòxid de carboni en estructures geològiques que s'estenguen, en tot o en part, pel subsòl marí, cal ajustar-se al que preveu esta disposició.

2. No s'autoritzarà l'emmagatzemament de CO₂ en estructures geològiques en el subsòl marí quan esta activitat no estiga permesa pels convenis internacionals de protecció del medi marí que siguen aplicables en funció de la localització geogràfica de la instal·lació d'injecció.

3. L'ocupació del domini públic maritimoterrestre que siga necessària per a dur a terme les actuacions emparades pels permisos i concessions previstos en esta llei

requeriran els títols administratius que habiliten per a això de conformitat amb la Llei 22/1988, de 28 de juliol, de Costes.

4. Els permisos i concessions que preveu esta llei, quan es referisquen a emmagatzemament de CO₂ en el subsòl marí, han de respectar la planificació i limitacions establides per a les esmentades zones en les normes de protecció mediambiental del medi marí, i en particular en les estratègies marines que s'elaboren de conformitat amb el que preveu la Llei 41/2010, de 29 de desembre, de Protecció del Medi Marí.

5. Les competències atribuïdes a les comunitats autònomes en esta llei seran exercides, en el cas d'emmagatzemament de CO₂ en el subsòl marí, pel Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç. Este demanarà, quan siga oportú, el suport tècnic del Ministeri de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí.

En estos supòsits, la garantia prevista en l'article 12 consistirà en alguna de les previstes en el Reial Decret 161/1997, de 7 de febrer, pel qual s'aprova el Reglament de la Caixa General de Depòsits.

Disposició addicional quarta. *Projectes considerats en el Pla de Recuperació Econòmica de la UE.*

A fi de poder tramitar en temps i en termini els projectes de captura, transport i emmagatzemament de CO₂ previstos en la Directiva 2009/29/CE, que esmena la Directiva 2003/87/CE sobre el comerç europeu d'emissions, mencionats en l'article 10.a)8) i considerats en el Pla de Recuperació Econòmica de la Unió Europea, les administracions i, en particular, l'Administració General de l'Estat, a través dels seus òrgans substantius i competents, vetlaran per a garantir la viabilitat en termini de la tramitació dels projectes que es duguen a terme en el Regne d'Espanya.

Disposició transitòria primera. *Títols concedits a l'empara de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines.*

1. Les autoritzacions per a reconeixement d'estructures subterrànies per a ser utilitzades com a emmagatzemament de CO₂ tramitades d'acord amb la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, han d'adaptar-se al que esta disposa per als permisos d'investigació, als efectes de la qual els seus titulars disposaran d'un termini de díhuit mesos per a presentar davant de l'òrgan competent la documentació a la qual es referix l'article 7 d'esta llei.

Els titulars d'estes autoritzacions poden sol·licitar concessions d'emmagatzemament d'acord amb esta llei, i gaudiran de prioritat per a l'atorgament d'esta en els termes previstos en l'article 11 d'esta llei.

2. Els titulars d'autoritzacions obtingudes per a l'emmagatzemament de CO₂ d'acord amb la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines, amb anterioritat a l'entrada en vigor d'esta llei, disposaran d'un termini de dos anys per a l'adaptació de les condicions de l'autorització a les disposicions d'esta llei. A estos efectes, han de presentar davant del Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç la documentació que apareix en l'article 11 d'esta llei junt amb l'autorització obtinguda d'acord amb la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines. En cas que complisquen els requisits per a obtindre una concessió d'acord amb esta llei, se'ls atorgarà.

Disposició transitòria segona. *Zones de reserva a favor de l'Estat.*

1. La inscripció de les zones de reserves a favor de l'Estat a l'empara de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines, relatives a estructures subterrànies susceptibles d'emmagatzemar diòxid de carboni, que a l'entrada en vigor d'esta llei no estiguen declarades com a reserves provisionals o definitives, quedarà cancel·lada.

2. Les zones de reserves a favor de l'Estat relatives a estructures subterrànies susceptibles d'emmagatzemar diòxid de carboni que a l'entrada en vigor d'esta llei hagen sigut declarades reserves provisionals passaran a estar emparades per permisos d'investigació d'acord amb esta llei.

En cas que la reserva provisional haja sigut declarada a favor d'una entitat pública, s'atorgarà a esta l'indicat permís d'investigació. En cas que la reserva provisional haja sigut declarada a favor d'un consorci, el permís d'investigació s'atorgarà a l'empresa privada consorciada, prèvia dissolució del consorci.

En ambdós casos el titular disposarà d'un termini de dèu mesos per a presentar a l'organisme competent la documentació exigida en l'article 9.

3. Les zones de reserves a favor de l'Estat relatives a estructures subterrànies susceptibles d'emmagatzemar diòxid de carboni que a l'entrada en vigor d'esta llei hagen sigut declarades reserves definitives passaran a estar emparades per concessions d'emmagatzemament d'acord amb esta llei.

En cas d'estar declarades a favor d'una entitat pública, esta serà la titular de l'esmentada concessió. En cas d'estar declarades a favor d'un consorci serà l'empresa privada consorciada la nova titular de la concessió d'emmagatzemament, prèvia dissolució del consorci.

En ambdós casos el titular disposarà d'un termini de dèu mesos per a presentar a l'organisme competent la documentació sol·licitada en l'article 11.

4. La no presentació en termini de la documentació requerida per al reconeixement de permisos o concessions d'acord amb esta disposició, en comportarà l'extinció.

Disposició final primera. *Modificació de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines.*

S'afig un nou apartat quatre en l'article 1 de la Llei 22/1973, de 21 de juliol, de Mines, amb la redacció següent:

«4. La investigació o explotació d'estructures subterrànies per a la seua utilització com a emmagatzemament geològic de diòxid de carboni es regirà per la seua legislació específica.»

Disposició final segona. *Modificació del text refós de la Llei d'Avaluació Ambiental de Projectes, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener.*

El text refós de la Llei d'Avaluació Ambiental de Projectes, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2008, d'11 de gener, queda modificat com seguix:

U. Se substituïx el punt f) del grup 3 de l'annex I, per la redacció següent:

«f) Canonades amb un diàmetre de més de 800 mil·límetres i una longitud superior a 40 quilòmetres:

Per al transport de gas, petroli o productes químics i per al transport de fluxos de diòxid de carboni amb fins d'emmagatzemament geològic, incloent-hi les estacions de bombament associades.»

Dos. Se substituïx el punt 7 de la lletra b) del grup 9 de l'annex I, per la redacció següent:

«7. Canonades per al transport de productes químics i per al transport de gas i petroli, amb un diàmetre de més de 800 mil·límetres i una longitud superior a 10 quilòmetres i canonades per al transport de fluxos de diòxid de carboni amb fins d'emmagatzemament geològic, incloent-hi les estacions de bombament associades.»

Tres. S'afigen dos noves lletres al grup 9 de l'annex I, amb la redacció següent:

«f) Emplaçaments d'emmagatzemament de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni.

g) Instal·lacions per a la captura de fluxos de CO₂ amb fins d'emmagatzemament geològic de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni, procedent d'instal·lacions incloses en este annex, o quan la captura total anual de CO₂ siga igual o superior a 1,5 megatonnes.»

Quatre. S'afig una nova lletra g) al grup 3 del annex II, amb la redacció següent:

«g) Instal·lacions per a la captura de fluxos de CO₂ amb fins d'emmagatzemament geològic de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni, procedent d'instal·lacions no incloses en l'annex I.»

Cinc. L'apartat d) del grup 4 de l'annex II queda redactat com següent:

«d) Instal·lacions d'oleoductes i gasoductes, excepte en el sòl urbà, que tinguen una longitud superior a 10 quilòmetres i canonades per al transport de fluxos de CO₂ amb fins d'emmagatzemament geològic (projectes no inclosos en l'annex I).»

Disposició final tercera. *Modificació de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental.*

S'afig un nou apartat 15 en l'annex III de la Llei 26/2007, de 23 d'octubre, de Responsabilitat Mediambiental, amb la redacció següent:

«15. L'explotació dels llocs d'emmagatzemament de carboni de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni.»

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus.*

L'article 2.1.a) de la Llei 10/1998, de 21 d'abril, de Residus, queda redactat com següent:

«a) Les emissions a l'atmosfera regulades en la Llei 34/2007, de 15 de novembre, de Qualitat de l'Aire i Protecció de l'Atmosfera, així com el diòxid de carboni capturat i transportat amb fins d'emmagatzemament geològic i emmagatzemat efectivament en formacions geològiques de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni, o exclòs del seu àmbit d'aplicació per l'article 2.2 de l'esmentada llei.»

Disposició final cinquena. *Modificació de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació.*

S'afig un nou apartat 12 a l'annex 1 de la Llei 16/2002, d'1 de juliol, de Prevenció i Control Integrats de la Contaminació, amb la redacció següent:

«12. Instal·lacions de captura de CO₂ amb fins d'emmagatzemament de diòxid de carboni.

12.1 Instal·lacions de captura de CO₂ procedents d'instal·lacions regulades per esta llei amb fins d'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni de conformitat amb la Llei 40/2010, de 29 de desembre, d'Emmagatzemament Geològic de Diòxid de Carboni.»

Disposició final sexta. *Modificació de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric.*

El segon paràgraf de l'apartat 5 de l'article 30 de la Llei 54/1997, de 27 de novembre, del Sector Elèctric, queda redactat en els termes següents:

«5. El Govern pot establir un règim econòmic específic per a aquelles instal·lacions de producció d'energia elèctrica d'origen tèrmic del règim ordinari quan, a més d'utilitzar el combustible per al qual van ser autoritzats, utilitzen també biomassa o gasos residuals industrials amb valorització energètica com a combustible secundari. Per a això, es tindran en compte els consums energètics que es produïsquen i els sobrecostos que esta utilització produïska. L'acte resolutori pel

qual es determine l'esmentat règim econòmic contindrà també les condicions d'utilització de la biomassa o gasos residuals industrials amb valoració energètica.»

Disposició final sèptima. *Modificació de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, del Impost sobre Successions i Donacions.*

Es modifica l'apartat 4 de l'article 34 de la Llei 29/1987, de 18 de desembre, de l'Impost sobre Successions i Donacions, que queda redactat de la manera següent:

«4. D'acord amb el que disposa l'apartat anterior, s'establix el règim d'autoliquidació de l'impost amb caràcter obligatori en les següents comunitats autònomes:

Comunitat Autònoma d'Andalusia.
Comunitat Autònoma d'Aragó.
Comunitat Autònoma del Principat d'Astúries.
Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
Comunitat Autònoma de Canàries.
Comunitat de Castella i Lleó.
Comunitat Autònoma de Catalunya.
Comunitat Autònoma de Galícia.
Comunitat Autònoma de la Regió de Múrcia.»

Disposició final octava. *Modificació del text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari, aprovat per Reial Decret Legislatiu 1/2004, de 5 de març.*

Es modifica el text refós de la Llei del Cadastre Immobiliari en els termes següents:

U. Es fa una nova redacció de l'article 17, que queda redactat en els termes següents:

«Article 17. *Notificació i eficàcia dels actes dictats en els procediments d'incorporació per mitjà de declaració, comunicació i sol·licitud.*

1. Els actes dictats com a conseqüència dels procediments regulats en este capítol poden notificar-se als interessats per mitjà de notificació electrònica, per compareixença presencial o per notificació personal i directa per mitjans no electrònics.

En cas que hagen de notificar-se a un mateix titular actes dictats en procediments d'una mateixa naturalesa, estos actes poden agrupar-se en una o diverses notificacions quan raons d'eficiència ho aconsellen i siga possible tècnicament.

2. Les notificacions es practicaran obligatòriament per mitjà de compareixença electrònica o per mitjà de l'adreça electrònica habilitada, en els termes en els quals es regule mitjançant una orde del Ministeri d'Economia i Hisenda, en els supòsits següents:

- a) Persones jurídiques.
- b) Entitats sense personalitat jurídica que tinguen garantit l'accés i la disponibilitat dels mitjans tecnològics precisos.
- c) Col·lectius de persones físiques que per raó de la seua capacitat econòmica o tècnica, dedicació professional o altres motius acreditats tinguen garantit l'accés i la disponibilitat dels mitjans tecnològics precisos.
- d) Administració General de l'Estat, administracions de les comunitats autònomes, entitats que integren l'Administració local, organismes públics, universitats públiques, entitats de dret públic que amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la llei tinguen atribuïdes funcions de regulació o control de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat, entitats

de dret públic vinculades a una o a diverses administracions públiques o que en depenguen i consorcis administratius.

En els supòsits d'obligatorietat previstos en les lletres anteriors, no caldrà realitzar la notificació electrònica o per compareixença presencial regulades en l'apartat següent, ni la notificació personal i directa per mitjans no electrònics.

3. Els interessats no obligats a la notificació electrònica poden ser notificats per mitjà de l'adreça electrònica habilitada, amb els requeriments i efectes previstos en la Llei 11/2007, de 22 de juny. En els mateixos termes de voluntarietat, la notificació pot realitzar-se per mitjà de compareixença electrònica o presencial.

El consentiment per a l'ús de mitjans electrònics es pot demanar i expressar electrònicament. La constància en el sistema informàtic de la data i hora en què s'ha produït la posada a disposició de la notificació i l'accés a esta n'acreditarà la pràctica i s'incorporarà a l'expedient.

Per mitjà de comunicació sense justificant de recepció i amb caràcter previ a la notificació, s'informarà l'interessat del procediment que motiva la notificació, la manera d'efectuar la compareixença, ja siga electrònica o presencial, el lloc i termini per a realitzar-la, que no podrà ser inferior a un mes comptat des de l'endemà a aquell en què s'haja dictat l'acte objecte de notificació, i la clau concertada als efectes de compareixença electrònica.

Per a la compareixença en la seu electrònica del Cadastre, l'interessat s'identificarà per mitjà de la clau concertada proporcionada per la Direcció General del Cadastre o firma electrònica, de conformitat amb el que estableix la Llei 11/2007, de 22 de juny, i la seua normativa de desplegament. L'interessat pot comparéixer emprant mitjans electrònics propis o a través dels proporcionats gratuïtament en les gerències i subgerències del Cadastre, en els punts d'informació cadastral ubicats en les administracions públiques i en l'ajuntament del terme municipal en què s'ubiquen els immobles.

Per a la compareixença presencial, l'interessat pot personar-se en la corresponent gerència o subgerència del Cadastre, així com en l'ajuntament del terme municipal en què s'ubiquen els immobles.

4. Quan no s'haja practicat la notificació en els termes que preveu l'apartat anterior, es practicarà de manera personal i directa per mitjans no electrònics, de conformitat amb el que disposa la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària.

5. En cas que, com a conseqüència de la utilització de distints mitjans electrònics o no electrònics, es practiquen diverses notificacions, s'entendran produïts tots els efectes jurídics derivats de la notificació, incloent-hi l'inici del termini per a la interposició dels recursos que calguen, a partir de la primera de les notificacions practicada correctament.

6. Els actes a què es referix este article tindran efectivitat l'endemà del dia en què es van produir els fets, actes o negocis que van originar la incorporació o la modificació cadastral, amb independència del moment en què es notifiquen.

7. Per a la realització de les actuacions regulades en este article, es pot demanar la col·laboració de les corporacions locals o d'altres administracions i entitats públiques.»

Dos. Se'n modifica l'article 18.2, que queda redactat en els termes següents:

«2. La Direcció General del Cadastre podrà rectificar d'ofici la informació continguda en la base de dades cadastrals quan siga necessari per a efectuar correccions de superfície dins del marge de tolerància tècnica que es definisca reglamentàriament, així com per a reflectir canvis en els identificadors postals o en la cartografia, o quan es duguen a terme altres operacions de caràcter general, legalment previstes, que tinguen com a finalitat mantindre la concordança adequada entre el Cadastre i la realitat immobiliària.

Quan l'operació de caràcter general consistisca en la rectificació de la descripció dels immobles que ha de realitzar-se amb motiu d'ajustos a la cartografia bàsica oficial o a les ortofotografies inscrites en el Registre Central de Cartografia, s'anunciarà en el butlletí oficial de la província l'inici del procediment de rectificació per ajustos cartogràfics en els municipis afectats i el calendari d'actuacions. Després d'este anunci s'obrirà un període d'exposició pública en l'ajuntament en el qual s'ubiquen els immobles durant un mínim de quinze dies i la subsegüent obertura del termini d'al·legacions durant el mes següent. Quan com a conseqüència d'estes actuacions es produïsquen rectificacions que superen la tolerància tècnica, la resolució per la qual s'aproven les noves característiques cadastrals, que tindrà efectivitat l'endemà del dia en què s'haja dictat, es notificarà als interessats de conformitat amb el que preveu l'article 29 d'este text refós, i no serà necessari l'anunci previst en l'apartat 1 d'este article.»

Tres. Es fa una nova redacció de l'article 29, que queda redactat en els termes següents:

«Article 29. *Procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial.*

1. Els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial s'iniciaran amb l'aprovació de la corresponent ponència de valors.

Els valors cadastrals individualitzats que resulten d'estos procediments poden notificar-se als titulars cadastrals per mitjà de notificació electrònica, per compareixença presencial o per notificació personal i directa per mitjans no electrònics. En el cas de béns immobles que corresponguen a un mateix titular cadastral, estos valors individualitzats poden agrupar-se en una o diverses notificacions, quan raons d'eficiència ho aconsellen i resulte possible tècnicament.

El tràmit de notificació s'iniciarà per mitjà de la publicació d'un anunci en el «Boletín Oficial del Estado», en el de la comunitat autònoma o en el de la província, segons l'àmbit territorial de competència de l'òrgan que haja dictat l'acte.

2. Les notificacions es practicaran obligatòriament per mitjà de compareixença electrònica en la seu electrònica del Cadastre o per mitjà de l'adreça electrònica habilitada, en els termes en els quals es regule mitjançant una orde del Ministeri d'Economia i Hisenda, en els supòsits següents:

- a) Persones jurídiques.
- b) Entitats sense personalitat jurídica que tinguen garantit l'accés i la disponibilitat dels mitjans tecnològics precisos.
- c) Col·lectius de persones físiques que per raó de la seua capacitat econòmica o tècnica, dedicació professional o altres motius acreditats tinguen garantit l'accés i la disponibilitat dels mitjans tecnològics precisos.
- d) Administració General de l'Estat, administracions de les comunitats autònomes, entitats que integren l'Administració local, organismes públics, universitats públiques, entitats de dret públic que amb independència funcional o amb una especial autonomia reconeguda per la llei tinguen atribuïdes funcions de regulació o control de caràcter extern sobre un determinat sector o activitat, entitats de dret públic vinculades a una o diverses administracions públiques o que en depenguen i consorcis administratius.

En els supòsits d'obligatorietat previstos en les lletres anteriors, no caldrà realitzar les notificacions per compareixença electrònica o presencial regulades en l'apartat següent, ni la personal i directa per mitjans no electrònics.

Quan s'haja establert la compareixença electrònica obligatòria, l'acte objecte de notificació estarà disponible en la seu electrònica del Cadastre durant el mes de novembre de l'any d'aprovació de la corresponent ponència de valors. Transcorreguts deu dies naturals des de la finalització del termini de compareixença electrònica sense que s'accedisca al contingut de l'acte s'entendrà que la notificació ha sigut

rebutjada en els termes que preveu l'article 28.3 de la Llei 11/2007, de 22 de juny, d'accés electrònic dels ciutadans als servicis públics.

3. Quan es tracte de titulars cadastrals no obligats a notificació electrònica, una vegada publicat l'anunci al qual es referix l'apartat 1 d'este article, s'informarà l'interessat per mitjà de comunicació sense justificant de recepció del procediment que motiva la notificació, la manera d'efectuar la compareixença, ja siga electrònica o presencial, el lloc i termini per a realitzar-la i la clau concertada per a comparéixer electrònicament.

Als efectes de compareixença en la seu electrònica del Cadastre, l'interessat s'identificarà per mitjà de la clau concertada proporcionada per la Direcció General del Cadastre o firma electrònica, de conformitat amb el que estableix la Llei 11/2007, de 22 de juny, i la seua normativa de desplegament. L'interessat pot comparéixer emprant mitjans electrònics propis o a través dels proporcionats gratuïtament en les gerències i subgerències del Cadastre, en els punts d'informació cadastral ubicats en les administracions públiques i en l'ajuntament del terme municipal en què s'ubiquen els immobles.

En cas que el titular cadastral no haja comparegut electrònicament, pot fer-ho de manera presencial en la corresponent gerència o subgerència del Cadastre, així com en l'ajuntament del terme municipal en què s'ubiquen els immobles.

4. Quan no s'haja produït la compareixença electrònica o presencial dels titulars cadastrals no obligats a notificació electrònica, se'ls notificarà de manera personal i directa en els termes següents:

a) Es practicarà la notificació, per qualsevol mitjà que permeta tindre constància de la seua recepció, així com de la data, la identitat de qui la rep i el contingut de l'acte notificat, i s'incorporarà a l'expedient l'acreditació de la notificació efectuada.

b) Quan no siga possible realitzar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració, i una vegada ho haja intentat dos vegades, o una sola si consta com a desconegut, es farà constar així en l'expedient amb expressió de les circumstàncies dels intents de notificació. En estos casos es publicarà anunci en el «Boletín Oficial del Estado», en el de la comunitat autònoma o en el de la província, segons l'àmbit territorial de competència de l'òrgan que va dictar l'acte, en el qual s'indicarà lloc i termini d'exposició pública de la llista de titulars amb notificacions pendents.

Esta relació, en la qual constarà el procediment que motiva la notificació, l'òrgan responsable de la seua tramitació i el lloc i termini en què el destinatari ha de comparéixer per a ser notificat, s'exposarà en els llocs destinats a este efecte en l'ajuntament i en la gerència del Cadastre corresponent al terme municipal en què s'ubiquen els immobles, sense perjuí de ser publicada en la seu electrònica de la Direcció General del Cadastre per a ser consultada individualment. La compareixença ha de produir-se en el termini de deu dies comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci en el butlletí oficial.

c) Quan transcorregut el termini de deu dies al qual es referix el paràgraf anterior no s'haja comparegut, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals des de l'endemà del venciment del termini assenyalat per a comparéixer.

d) Allò que disposa en matèria de notificacions la Llei 58/2003, de 17 de desembre, General Tributària, serà d'aplicació supletòria a la notificació de valors cadastrals per mitjans no electrònics prevista en este apartat.

5. Els acords adoptats tindran efectivitat l'1 de gener de l'any següent a aquell en què se'n produïska la notificació. No obstant això, per a aquells béns immobles que després de l'aprovació de la ponència de valors vegem modificada la naturalesa del seu sòl i les ponències de valors continguen els elements i criteris als quals es referix l'article 25.2, els acords produiran efectes el dia 1 de gener de l'any següent a aquell en què tinguen lloc les circumstàncies que originen esta modificació, amb independència del moment en què es produïska la notificació de l'acte.

6. Els actes objecte de notificació poden ser recorreguts en via economicoadministrativa sense que la interposició de la reclamació suspenga la seua executorietat.

La Direcció General del Cadastre comunicarà als ajuntaments, com a destinataris de l'Impost de Béns Immobles i subjectes actius d'este, la presentació de les reclamacions economicoadministratives que interposen els titulars cadastrals de béns immobles de característiques especials contra la notificació de valors. Així mateix, els ajuntaments poden sol·licitar a la Direcció General del Cadastre que els comuniquen la presentació d'altres reclamacions economicoadministratives relatives a un àmbit concret que l'entitat local ha de definir de manera expressa en cada cas.

7. Amb referència exclusiva als casos de notificació de valors als quals es referix este article, el termini per a la interposició del recurs de reposició o reclamació economicoadministrativa serà d'un mes, comptat a partir de l'endemà:

- a) Al d'efectuar-se la notificació en els termes que preveuen els apartats 2, 3 o 4.a) d'este article.
- b) Al de comparéixer efectivament en el supòsit previst en l'apartat 4.b) d'este article.
- c) Al de la finalització del termini de deu dies al qual es referix l'apartat 4.c) d'este article.

En cas que, com a conseqüència de la utilització de distints mitjans electrònics o no electrònics, es practiquen diverses notificacions, s'entendran produïts tots els efectes jurídics derivats de la notificació, incloent-hi l'inici del termini per a la interposició dels recursos que calguen, a partir de la primera de les notificacions correctament practicada.

8. Per a la realització de les actuacions regulades en este article es pot demanar la col·laboració de les corporacions locals o d'altres administracions i entitats públiques.»

Quatre. Es modifica l'article 30.3, que queda redactat en els termes següents:

«3. Els actes dictats com a conseqüència dels procediments regulats en este article es notificaran als interessats de conformitat amb el que disposa l'article 17 i tindran efectivitat el dia 1 de gener de l'any següent a aquell en què tinga lloc la modificació del planejament de què porten causa, amb independència del moment en què s'inicie el procediment i es produïska la notificació de la resolució. En tot cas, el termini màxim en el qual s'ha de notificar la resolució expressa serà de sis mesos a comptar de la data de publicació de l'acord d'inici. L'incompliment del termini màxim de notificació determinarà la caducitat del procediment respecte dels immobles afectats per l'incompliment sense que això implique la caducitat del procediment ni la ineficàcia de les actuacions respecte d'aquells degudament notificats.»

Disposició final novena. *Modificació de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni.*

Amb efectes per a les reduccions de capital i distribució de la prima d'emissió efectuades a partir del 23 de setembre de 2010, es modifiquen els apartats 1 i 2 de l'article 94 de la Llei 35/2006, de 28 de novembre, de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques i de modificació parcial de les lleis dels impostos sobre Societats, sobre la Renda de no Residents i sobre el Patrimoni, que queden redactats de la manera següent:

«1. Els contribuents que siguen socis o partícips de les institucions d'inversió col·lectiva regulades en la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió

Col·lectiva, imputaran, de conformitat amb les normes d'esta llei, les rendes següents:

a) Els guanys o pèrdues patrimonials obtingudes com a conseqüència de la transmissió de les accions o participacions o del reembossament d'estes últimes. Quan hi haja valors homogenis, es considerarà que els transmesos o reembossats pel contribuent són aquells que va adquirir en primer lloc.

Quan l'import obtingut com a conseqüència del reembossament o transmissió de participacions o accions en institucions d'inversió col·lectiva es destine, d'acord amb el procediment que reglamentàriament s'establisca, a l'adquisició o subscripció d'altres accions o participacions en institucions d'inversió col·lectiva, no procedirà computar el guany o pèrdua patrimonial, i les noves accions o participacions subscrietes conservaran el valor i la data d'adquisició de les accions o participacions transmeses o reembossades, en els casos següents:

1r. En els reembossaments de participacions en institucions d'inversió col·lectiva que tinguen la consideració de fons d'inversió.

2n. En les transmissions d'accions d'institucions d'inversió col·lectiva amb forma societària, sempre que es complisquen les dos condicions següents:

Que el nombre de socis de la institució d'inversió col·lectiva les accions de la qual es transmeten siga superior a 500.

Que el contribuent no haja participat, en algun moment dins dels 12 mesos anteriors a la data de la transmissió, en més del 5% del capital de la institució d'inversió col·lectiva.

El règim de diferiment previst en el segon paràgraf d'este paràgraf a) no serà aplicable quan, per qualsevol mitjà, es pose a disposició del contribuent l'import derivat del reembossament o transmissió de les accions o participacions d'institucions d'inversió col·lectiva. Tampoc serà aplicable l'esmentat règim de diferiment quan la transmissió o reembossament o, si és el cas, la subscripció o l'adquisició tinga com a objecte participacions representatives del patrimoni d'institucions d'inversió col·lectiva a la qual es referix este article que tinguen la consideració de fons d'inversió cotitzats o accions de les societats del mateix tipus d'acord amb el que preveu l'article 49 del Reglament de la Llei 35/2003, de 4 de novembre, d'Institucions d'Inversió Col·lectiva, aprovat pel Reial Decret 1309/2005, de 4 de novembre.

b) Els resultats distribuïts per les institucions d'inversió col·lectiva.

c) En els supòsits de reducció de capital de societats d'inversió de capital variable que tinga com a finalitat la devolució d'aportacions, l'import d'esta o el valor normal de mercat dels béns o drets percebuts, que es qualificarà com a rendiment del capital mobiliari d'acord amb el que preveu la lletra a) de l'article 25.1 d'esta llei, amb el límit de la major de les quanties següents: L'augment del valor liquidatiu de les accions des de la seua adquisició o subscripció fins al moment de la reducció de capital social.

Quan la reducció de capital procedisca de beneficis no distribuïts, l'import d'estos beneficis. A estos efectes, es considerarà que les reduccions de capital, siga quina siga la seua finalitat, afecten en primer lloc la part del capital social que provinga de beneficis no distribuïts, fins a la seua anul·lació. L'excés sobre l'esmentat límit minorarà el valor d'adquisició de les accions afectades d'acord amb les regles del primer paràgraf de l'article 33.3a) d'esta llei, fins a la seua anul·lació. Al seu torn, l'excés que puga resultar s'integrarà com a rendiment del capital mobiliari procedent de la participació en els fons propis de qualsevol tipus d'entitat, en la manera prevista per a la distribució de la prima d'emissió.

En cap cas serà aplicable l'exempció prevista en la lletra y) de l'article 7 d'esta llei als rendiments del capital mobiliari regulats en esta lletra.

d) En els supòsits de distribució de la prima d'emissió d'accions de societats d'inversió de capital variable, la totalitat de l'import obtingut, sense que siga aplicable la minoració del valor d'adquisició de les accions previst en l'article 25.1.e) d'esta llei.

2. a) El règim previst en l'apartat 1 d'este article serà aplicable als socis o partícips d'institucions d'inversió col·lectiva, regulades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris, diferents de les previstes en l'article 95 d'esta llei, constituïdes i domiciliades en algun Estat membre de la Unió Europea i inscrites en el registre especial de la Comissió Nacional del Mercat de Valors, a l'efecte de la seua comercialització per entitats residents a Espanya.

Per a l'aplicació del que disposa el segon paràgraf de l'apartat 1.a) s'exigiran els requisits següents:

1r. L'adquisició, la subscripció, la transmissió i el reembossament d'accions i participacions d'institucions d'inversió col·lectiva es realitzarà a través d'entitats comercialitzadores inscrites en la Comissió Nacional del Mercat de Valors.

2n. En cas que la institució d'inversió col·lectiva s'estructure en compartiments o subfons, el nombre de socis i el percentatge màxim de participació previstos en l'apartat 1.a).2n anterior es considerarà indicat a cada compartiment o subfons comercialitzat.

b) El que disposen les lletres c) i d) de l'apartat 1 s'aplicarà a organismes d'inversió col·lectiva equivalents a les societats d'inversió de capital variable que estiguen registrats en un altre Estat, amb independència de qualsevol limitació que tinguen respecte de grups restringits d'inversors, en l'adquisició, cessió o rescat de les seues accions; en tot cas resultarà aplicable a les societats emparades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris.»

Disposició final deu. *Modificació del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març.*

Amb efectes per a les reduccions de capital i distribució de la prima d'emissió efectuades a partir del 23 de setembre de 2010, amb independència del període impositiu en què es realitzen, es modifica l'apartat 4 de l'article 15 del text refós de la Llei de l'Impost sobre Societats, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 4/2004, de 5 de març, que queda redactat de la manera següent:

«4. En la reducció de capital amb devolució d'aportacions s'integrarà en la base imposable dels socis l'excés del valor normal de mercat dels elements rebuts sobre el valor comptable de la participació.

La mateixa regla s'aplicarà en el cas de distribució de la prima d'emissió d'accions o participacions.

No obstant això, si es tracta d'operacions realitzades per societats d'inversió de capital variable regulades en la Llei d'Institucions d'Inversió Col·lectiva no sotmeses al tipus general de gravamen, l'import total percebut en la reducció de capital amb el límit de l'augment del valor liquidatiu de les accions des de la seua adquisició o subscripció fins al moment de la reducció de capital social, s'integrarà en la base imposable del soci sense dret a cap deducció en la quota íntegra.

Siga quina siga la quantia que es perceba en concepte de distribució de la prima d'emissió realitzada per estes societats d'inversió de capital variable, s'integrarà en la base imposable del soci sense dret a cap deducció en la quota íntegra.

S'aplicarà el que s'ha assenyalat anteriorment a organismes d'inversió col·lectiva equivalents a les societats d'inversió de capital variable que estiguen registrats en un altre Estat, amb independència de qualsevol limitació que tinguen respecte de grups restringits d'inversors, en l'adquisició, cessió o rescat de les seues accions; en tot cas serà aplicable a les societats emparades per la Directiva 2009/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de juliol de 2009, per la qual es coordinen les disposicions legals, reglamentàries i administratives sobre determinats organismes d'inversió col·lectiva en valors mobiliaris.»

Disposició final onze. *Títol competencial.*

Esta llei té caràcter bàsic a l'empara de l'article 149.1.23a de la Constitució Espanyola, que atribuïx a l'Estat la competència per a dictar la legislació bàsica en matèria de protecció del medi ambient amb les excepcions següents:

a) Els articles 10, 11, 13, 14, 15, 24 i 25 es dicten a l'empara de les competències atribuïdes en l'article 149.1.13a de la Constitució Espanyola.

b) Els articles 3, 6, 7, 8, 9, 16, 17, 26 i 27 es dicten a l'empara de les competències atribuïdes en l'article 149.1.25a de la Constitució Espanyola.

Disposició final dotze. *Incorporació del dret comunitari.*

Esta llei incorpora a l'ordenament jurídic espanyol la Directiva 2009/31/CE del Parlament Europeu i del Consell de 23 d'abril de 2009 relativa a l'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni i per la qual es modifiquen la Directiva 85/337/CEE del Consell, les directives 2000/60/CE, 2001/80/CE, 2004/35/CE, 2006/12/CE, 2008/1/CE i el Reglament (CE) núm. 1013/2006.

Disposició final tretze. *Desplegament reglamentari.*

1. S'habilita el Govern perquè, en l'àmbit de les seues competències, approve totes les disposicions que siguen necessàries per a l'aplicació, l'execució i el desplegament del que estableix esta llei.

2. Els annexos d'esta llei poden modificar-se mitjançant un reial decret, a proposta conjunta dels ministres de Medi Ambient, i Medi Rural i Marí, i Indústria, Turisme i Comerç amb la finalitat d'adaptar-los a les modificacions que, si és el cas, introduïska la normativa comunitària.

Disposició final catorze. *Supletorietat.*

Fins que no s'approve el desplegament reglamentari d'esta llei, als procediments d'autorització i concessió d'emmagatzemament geològic de diòxid de carboni tramitats per l'Administració General de l'Estat s'aplicarà el Reial Decret 2857/1978, de 25 d'agost, pel qual s'aprova el Reglament General de la Minería, en allò que no contradiga el que disposa esta.

Disposició final quinze. *Entrada en vigor.*

Esta llei entrarà en vigor l'endemà de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 29 de desembre de 2010.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

ANNEX I

Criteris de caracterització i d'avaluació del complex d'emmagatzemament potencial i de la zona circumdant indicats en l'article 10, apartat 2

La caracterització i l'avaluació dels llocs d'emmagatzemament previstos en esta llei es duran a terme en tres etapes, de conformitat amb les millors pràctiques en el moment de l'avaluació i dels criteris que figuren a continuació. Poden autoritzar-se excepcions a un o més d'estos criteris sempre que el titular haja demostrat que això no afecta l'eficàcia de la caracterització i de l'avaluació per a les determinacions previstes en l'article 10, apartat 2.

Etapa 1: Arreplega de dades.–Convé reunir dades suficients per a establir un model tridimensional volumètric i estàtic, corresponent al lloc d'emmagatzemament i al complex d'emmagatzemament, incloent-hi la roca cobertora, així com les zones circumdants que incloguen les connectades hidràulicament. Estes dades es referiran almenys a les següents característiques:

- a) Geologia i geofísica;
- b) hidrogeologia (en particular, l'existència d'aqüífers destinats al consum);
- c) enginyeria dels depòsits o estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament (per exemple, càlculs volumètrics del volum de porus per a la injecció de CO₂ i la capacitat final d'emmagatzemament);
- d) geoquímica (taxes de dissolució, taxes de mineralització);
- e) geomecànica (permeabilitat, pressió de fractura);
- f) sismicitat;
- g) presència i estat de vies de pas naturals o artificials, incloent-hi pous i perforacions.

Han de documentar-se les següents característiques de les proximitats del complex:

- a) Zones que circumden el complex d'emmagatzemament susceptibles d'estar afectades per l'emmagatzemament de CO₂ en el lloc d'emmagatzemament;
- b) distribució de la població en la regió en la qual se situa el lloc d'emmagatzemament;
- c) proximitat de recursos naturals valuosos (en particular, zones incloses en la xarxa Natura 2000 de conformitat amb la Directiva 79/409/CEE del Consell, de 2 d'abril de 1979, relativa a la conservació de les aus silvestres i la Directiva 92/43/CEE del Consell, de 21 de maig de 1992, relativa a la conservació dels hàbitats naturals i de la fauna i flora silvestres, aqüífers d'aigua potable i hidrocarburs);
- d) activitats entorn del complex d'emmagatzemament i interaccions possibles amb estes activitats (per exemple, exploració, producció i emmagatzemament d'hidrocarburs, explotació geotèrmica dels aqüífers i utilització de reserves freàtiques);
- e) proximitat de la font o fonts potencials de CO₂ (en particular, estimació de la massa potencial total de CO₂ disponible econòmicament per a l'emmagatzemament) i xarxes de transport adequades.

Etapa 2: Creació del model geològic estàtic tridimensional.–A partir de les dades obtingudes en l'etapa 1, s'elaborarà un model geològic estàtic tridimensional, o un conjunt d'estos models, que corresponga al complex d'emmagatzemament proposat, incloent-hi la roca cobertora, i les zones i fluids connectats hidràulicament, utilitzant simuladors informàtics de l'estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament. El model o models geològics estàtics de la terra caracteritzaran el complex en termes de:

- a) Estructura geològica de la trampa física;
- b) propietats geomecàniques, geoquímiques i de migració de fluids de l'estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament, cobertura (roca cobertora, formacions estanques, horitzons porosos i permeables) i formacions circumdants;

- c) caracterització del sistema de fractures i presència de tota via de migració de fluids d'origen humà;
- d) superfície (extensió) i altura (grossària) del complex d'emmagatzemament;
- e) volum d'espai del porus (inclosa la distribució de la porositat);
- f) distribució bàsica del fluid en la situació de referència;
- g) qualsevol altra característica rellevant.

La incertesa associada a cada un dels paràmetres utilitzats per a elaborar el model s'avaluarà a través d'una sèrie d'hipòtesis per a cada paràmetre i calculant els intervals de confiança adequats. Així mateix, s'avaluaran les incerteses associades al model pròpiament dit.

Etapa 3: Caracterització del comportament dinàmic de l'emmagatzemament, caracterització de la sensibilitat, avaluació del risc.—Les caracteritzacions i l'avaluació de la seguretat es basaran en una modelització dinàmica, que inclourà simulacions d'injecció de CO₂ a diversos intervals de temps en el lloc d'emmagatzemament, utilitzant el model geològic estàtic tridimensional en el simulador del complex d'emmagatzemament construït en l'etapa 2.

Etapa 3.1: Caracterització del comportament dinàmic de l'emmagatzemament.—Han de tindre's en compte almenys els factors següents:

- a) Taxes d'injecció possibles i propietats del flux de CO₂;
- b) eficàcia de la modelització de processos acoblats (és a dir, la manera com interactuen els distints efectes en el simulador);
- c) processos reactius (és a dir, com s'incorporen al model les reaccions «in situ» del CO₂ injectat amb els minerals);
- d) simulador de depòsit utilitzat (podria ser necessari recórrer a diverses simulacions per a validar certes conclusions);
- e) simulacions a curt i a llarg termini (per a determinar el destí i el comportament futur del CO₂ al llarg de dècades i mil·lennis, així com l'índex de dissolució del CO₂ en l'aigua).

La modelització dinàmica facilitarà la informació següent:

- a) Pressió i temperatura de la formació d'emmagatzemament en funció de la taxa d'injecció i de la quantitat d'injeccions acumulada amb el temps;
- b) extensió i grossària de la zona de difusió de CO₂ en funció del temps;
- c) naturalesa del flux de CO₂ en l'estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament, incloent-hi el comportament de les diferents fases;
- d) mecanismes i índexs de confinament del CO₂ (incloent-hi els punts de rebosadura i les formacions estanques laterals i verticals);
- e) sistemes de confinament secundaris amb els quals compte el complex d'emmagatzemament;
- f) capacitat d'emmagatzemament i gradients de pressió de l'estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament;
- g) risc de fractura de la formació o formacions d'emmagatzemament i de la roca cobertora;
- h) risc de penetració de CO₂ en la roca cobertora;
- i) risc de fuga de l'estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament (per exemple, per pous abandonats o segellats de manera inadequada);
- j) taxa de migració (en els depòsits oberts);
- k) taxes de segellament/rebliment de les fractures;
- l) canvis de la química dels fluids i reaccions subsegüents en la formació o formacions (per exemple, modificació del pH, formació de minerals), i inclusió de la modelització reactiva per a avaluar-ne els efectes;
- m) desplaçament dels fluids en la formació;
- n) increment de la sismicitat i elevació al nivell de superfície.

Etapa 3.2: Caracterització de la sensibilitat.—Es realitzaran múltiples simulacions per a determinar la sensibilitat de l'avaluació de les hipòtesis utilitzades en relació amb alguns paràmetres. Les simulacions es basaran en la modificació dels paràmetres del model o models geològics estàtics de la terra i en la modificació de les funcions de la taxa de flux i les hipòtesis de l'exercici de modelització dinàmica. L'avaluació de riscos tindrà en compte tota sensibilitat significativa.

Etapa 3.3: Avaluació de riscos.—L'avaluació de riscos inclourà, entre altres aspectes, els següents:

3.3.1 Caracterització de riscos.—La caracterització de riscos es durà a terme determinant el risc de fuga del complex d'emmagatzemament, establert a través de la modelització dinàmica i de la caracterització de la seguretat abans descrites. Per a això han de tindre's en compte els aspectes següents:

- a) Les vies de fuga potencials;
- b) la caracterització i la quantificació de les fugues en el cas de vies de fugues identificades (taxes de flux);
- c) els paràmetres crítics de les possibles fugues (per exemple, pressió màxima de l'estructura geològica del lloc de l'emmagatzemament, taxa màxima d'injecció, temperatura, sensibilitat del model o models geològics estàtics en el cas de les diverses hipòtesis);
- d) els efectes secundaris de l'emmagatzemament de CO₂, en particular el desplaçament dels fluids continguts en les formacions i les noves substàncies originades per l'emmagatzemament de CO₂;
- e) qualsevol altre factor que pugua representar un risc per a la salut humana o per al medi ambient (per exemple, estructures físiques associades al projecte).

La caracterització de riscos considerarà tota la varietat de condicions d'explotació possibles, per a comprovar la seguretat del complex d'emmagatzemament.

3.3.2 Avaluació de l'exposició.—Es basarà en les característiques del medi ambient i en la distribució i activitats de la població que s'assenta sobre el complex d'emmagatzemament, així com en el comportament i el destí possible de la fuga de CO₂ de les vies de fuga potencials identificades en l'etapa 3.3.1.

3.3.3 Avaluació dels efectes.—Es basarà en la sensibilitat d'espècies, comunitats o hàbitats particulars en relació amb els potencials episodis de fugues identificats en l'etapa 3.3.1. Si és el cas, tindrà en compte els efectes d'una exposició a concentracions elevades de CO₂ en la biosfera (en particular, sòls, sediments marins i aigües bentòniques (asfíxia; hipercàpnia) i de la reducció del pH en estos entorns com a conseqüència de la fuga de CO₂). Així mateix, inclourà una avaluació dels efectes d'altres substàncies que puguen estar presents en les fugues de CO₂ (impureses presents en el flux d'injecció o noves substàncies originades per l'emmagatzemament de CO₂). Estos efectes s'analitzaran a distintes escales espacials i temporals i amb relació a fugues d'amplitud variable.

3.3.4 Caracterització de riscos.—Inclourà una avaluació de la seguretat i la integritat del lloc d'emmagatzemament a curt i llarg termini i, en particular, una avaluació del risc de fuga en les condicions d'utilització previstes, i les seues possibles repercussions per al medi ambient i la salut humana en el pitjor dels casos. La caracterització de riscos es basarà en l'avaluació dels riscos, de l'exposició i dels efectes. Inclourà també una avaluació de les fonts d'incertesa observades durant les etapes de caracterització i avaluació del lloc d'emmagatzemament i, quan siga possible, una descripció de les possibilitats de disminuir la incertesa.

ANNEX II

Críteris per a l'establiment i l'actualització del pla de seguiment previst en l'article 19.2, així com per al seguiment posterior al tancament

1. Establiment i actualització del pla de seguiment

El pla de seguiment previst en l'article 19, apartat 2, s'establirà conforme a l'anàlisi d'avaluació del risc realitzat en l'etapa 3 de l'annex I, i s'actualitzarà a fi de complir les condicions establides en l'article 19, apartat 1, de conformitat amb els críteris següents:

1.1 Elaboració del pla: El pla de seguiment detallarà la manera com es durà a terme este seguiment en les principals etapes del projecte i, en particular, el seguiment de les distintes fases (començament, explotació i posterior al tancament). S'especificaran els següents aspectes en relació amb cada una de les fases:

- a) Paràmetres controlats;
- b) tecnologia de seguiment utilitzada i raons de la seua elecció;
- c) localització dels controls i justificació del mostratge espacial;
- d) freqüència d'aplicació i justificació del mostratge temporal.

Els paràmetres objecte del control es triaran de manera que responguen als objectius del seguiment. No obstant això, en qualsevol cas el pla inclourà el seguiment continu o esporàdic dels elements següents:

- a) Emissions fugitives de CO₂ en la instal·lació d'injecció;
- b) flux volumètric de CO₂ en els caps de pou d'injecció;
- c) pressió i temperatura del CO₂ en els caps de pou d'injecció (a fi de determinar el flux màssic);
- d) anàlisi química de les matèries injectades;
- e) temperatura i pressió del depòsit (per a determinar el comportament i l'estat de les fases de CO₂). L'elecció de les tècniques de seguiment es basarà en les millors pràctiques disponibles en el moment de la concepció. Han de tindre's en compte i, si és el cas, aplicar-se, les solucions següents:

- a) Tecnologies que permeten detectar la presència, la localització i les vies de migració de CO₂ en les formacions subterrànies i en la superfície;
- b) tecnologies que faciliten informació sobre el comportament volum-pressió i de la distribució vertical i en superfície de la saturació de ploma de CO₂, per a perfeccionar la simulació numèrica en tres dimensions als models geològics tridimensionals de la formació de l'emmagatzemament establits de conformitat amb el que disposa l'article 9 d'esta llei i l'annex I;
- c) tecnologies que puguen aplicar-se en una àmplia extensió espacial, a fi d'obtenir informació sobre possibles vies de fuga encara no detectades en tot el complex d'emmagatzemament i en la zona circumdant, en el cas d'irregularitats significatives o de migració de CO₂ fora del complex d'emmagatzemament.

1.2 Actualització del pla: Es reuniran i interpretaran totes les dades obtingudes del seguiment. Els resultats observats es compararan amb el comportament previst en la simulació dinàmica volum-pressió i saturació en tres dimensions empresa en el context de la caracterització de la seguretat de conformitat amb l'article 10, apartat 2, i amb l'annex I, etapa 3.

En cas d'haver-hi una desviació significativa entre el comportament observat i el previst, haurà de tornar-se a calibrar el model tridimensional perquè mostre el comportament observat. El nou calibratge es basarà en les dades obtingudes del pla de seguiment, així com en les dades addicionals obtingudes, si és el cas, per a millorar la fiabilitat de les hipòtesis del recalibratge.

Han de repetir-se les etapes 2 i 3 de l'annex I utilitzant el model o models tridimensionals recalibrats, a fi d'obtindre noves hipòtesis de riscos i taxes de flux i revisar i actualitzar l'avaluació de riscos.

En cas que les comparacions i el recalibratge dels models revelen l'existència de noves fonts de CO₂, vies de pas i taxes de flux o observen desviacions significatives respecte a les avaluacions anteriors, el pla de seguiment s'actualitzarà en consonància.

2. Seguiment posterior al tancament

El seguiment posterior al tancament es basarà en la informació recollida i modelitzada durant l'aplicació del pla de seguiment previst en l'article 19 d'esta llei i en el punt 1.2 d'este annex. Servirà en particular per a facilitar la informació necessària per a la decisió prevista en l'article 24.